

ప్రతిదినము ప్రకటింపబడును

VOL. 5.

చెన్న పట్టణము 1919 వ సం॥ మార్చి నెల 19 వ తేది బుధవారము

No. 287

సంపుటము. ౫

కాళయ క్రి నా మ సంచ త్పర ఫాల్గుణ మాస బహుళ తృతీయ ౩.

సంచిక ౨౮౭

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు పరమౌషధము

వెల స్వల్పము
తల నొప్పులకు
వేరు పొందినది.
గుణము లే కుండిన
మీ వైకము మీకు
ఇయ్యబడును.
వనమూలికలచే
చేయబడును.
సువాసన గలది.

గుణ మధికము
పంచభాషను
చూచి కొనిన
మోస ముండదు.
ఒక సారి పరీక్షించి
చూడుడు.
చక్కని డబ్బితో
వెల ర అణాలు.
అన్ని దుకాణముల
లోను దొరకును.

అమృతాంజనము డి పో,

6, తంబు శెట్టి వీధి, మదరాసు.

109, ప్రేరి రోడ్డు, పోస్టు, బొంబాయి.

మోసపోకుడు

తుప్పుపట్టినయిండ్లకుండ చేయురంగులను తక్కువధరలకు కొని మానపోకుడు.
అట్లు తుప్పుపట్టకుండ చేయునది యొక్కటియే.

వెయిలెన్ డవ్ అండు కంపెనీవారి "బిటు మాస్టిక్ సాల్యూషన్."

Wailes Dove & Company's "Bitumastic Solution."

దీనిని వంటెనలకు కప్పులకును నుసయోగించుటకు ప్రపంచమందంతట చాల
మంచిది. దీనిని సాధారణముగా రైలువే కంపెనీలును మ్యునిసిపలువారు పల్లికు
వర్క్సువారు బొగ్గుగనులవారు లోహగనులవారు ప్రపంచమందంతట ఎక్కడ
చూచినను వాడుచుందురు. రాలిపోవుటగాని పగిలిపోవుటగాని యుండదు.

వెల రూ. 56-0-0

పోల్ వంజట్టు:—ది పోల్ ఇండియా ఇండస్ట్రీయల్సు, లిమిటెడ్.

ది రిలయన్సు ఫౌండ్రీ అండు ఇంజనీరింగు వర్క్సు,

తపాలపెట్టె నెం. 558 రు,

389

మదరాసు

కామోజిష్ గోరునప్పుడు ఈపత్రిక పేరుకూడ నుదాహరింప గోరుచున్నాము

సర్వవృద్ధి విషనండినిని.

(రిజిస్టర్డ్ ట్రేడు మార్కు)

586

మృత్యువృద్ధి వచ్చునంత సుఖముతో పోవుచును.
గుణములేవని నుజువుచేయువారలకు రూ. 1.00 ఇవారు.

ఇది ప్రతి వ్యక్తులనును దుండ
కలసిన మృత్యువృద్ధి. అంగ
ముఖాని, కేయిలెద్దలచే పొగ
ద్రావించబడియున్నది. ఎన్ని దినము
జంజనను మందు గుణముమోలదు.
తేలునకు మూత్రము కాక ఎలక,
కుక్క, పాము, జిట్టి మొదలగు
విషజంతువుల కాటులకు నుజయో
గించును. కల సాకెట్ 1-3 0-0.0
పొస్తేజి 0-0.0. 1 డెజ్ పొస్తేజి
కల రూ. 5-0-0. పొస్తేజి కల.

పొస్తేజి 2 పొస్తేజి లెప్పించుకొనువారికి పొస్తేజి ఇవారు
ప్రతివల 100కి 25 రూపాయలు కమిషన్ నియ్యబడును.
ఇవనామా:— ధన లక్ష్మి కం పే ని,
109, ప్రేరి రోడ్డు, పోస్టు, బొంబాయి.

126

అద్భుత నివారణ.

ప్రోఫెసర్ జేమ్సుగారి
ఎలెక్ట్రో టానిక్ వెర్బు

ఇది బలహీను
లకును నీరము
లకును మందు.
నిద్ర లేకుండు
ట, జ్ఞాపకము
లేకుండుటను,
మొదలు దిన్న
గా నుండుట,

వనియందంతిమాత్ర మిచ్చలేకుండుట, నిస్సత్తువ, బలహీనుడు,
అయాసము, కుష్టవస్త్రముపోగొట్టును. విద్యార్థులకు, ఉపాధ్యాయులకు
గుమస్తలకు వర్తకులకు, మనోవ్యాధులకు, మొద
లగు వారికి ప్రశస్తమైనమందు; బలమును గలిగించును. అనేక
శలమంది ఇందువలన బాగుపడినవారు. నీవుకూడ నేటిదిన శి
ఒక బుడ్డిని కొని దానిమోస్తరు ఒకమాత్ర పరీక్షించును.

25 మాత్రల బుడ్డి 1-కి రూ. 1-4-0

40 " " " 2-0-0

శీనము! ప రి ము క్త ద్ర వ్య ము ల రా జు నవినము!

ఆటో డిల్ బహార్

మనోరమ్యముగాను కొంతకాల ముండునట్టి ఆశూర్య
వాసనయును కలదు. ఆలోకహాల్ సారాయి మొదలగువాటి
యొక్క సంబంధము బొత్తిగాలేదు. చేతిగుడ్డలో గాని చొ
క్కాయ వైసగాని 2-3 చుక్కలు విడిచినంతట ఒక నంజన
వనము మధ్యలోనుంటే యెంత సుఖమయిన వాసనను అను
భవించ వచ్చునో అంత అనుభవించును. ఇతర వాసనలు ఈ
వేనియుండినా యీ ఆటో డిల్ బహార్ యొక్క వాసన ప్రాధా
న్యముగా నిలుచును. ఈదినమే ఒకబుడ్డికి వ్రాసి పంపుడు.

విల 3 డ్రాము బుడ్డి 1-కి రూ. 0-8-0 } వి.పి. చారి
" 1 డ్రాము బుడ్డి 1-కి " 0-12-0 } రూ. 0-4-0
" 3 అవున్సుబుడ్డి 1-కి " 2-0-0 } ప్రత్యేకము.
అంగ్లోయిండియన్ డ్రగ్ అండు కెమికల్ కంపెనీ,
నెం 155, నామ్మావనీడు వీధి, బొంబాయి.

ధరలు తగ్గు మార్గ మేది?

[వల్లూరి వేంకటాచార్యులు బి. ఏ. బి. ఎల్.]

మనదేశములో దొరకని సరకులు విదేశములనుండి యుద్ధమునకు పూర్వము సులభముగ దిగుమతియగుచుండెడివి. మనకు నిత్యము కావలసియుండు ఉప్పు పంచదార మొదలగు పదార్థములు సహితము ఇతరదేశములనుండి మనము తెప్పించు కొనుచుంటిమి. మనదేశమునకు ఎక్కువ సరకులను స్వయి చేయుచుండెడి జర్మనీ ఆస్ట్రీయాదేశములతో యుద్ధమునచ్చిన కారణమున ఆట్టి స్వయి నిలుపుచేయబడెను. యుద్ధమునందు సముద్రాంతర్గాములవలన ఓడలు ముంచివేయబడుట వలనను యుద్ధకార్యముల నిమిత్తము అనేక ఓడలు గవర్నమెంటు వారే ఉపయోగించుకొనవలసి వచ్చినందునను ఇంగ్లండు దేశ మునుండి మనకు వచ్చుచుండెడి సరకులు కూడ విశేషముగ వచ్చుటకు వీలులేకపోయెను. ఇట్టి కారణములవలన విదేశీ కృత సరకుల ధరలు హెచ్చు అయినవి. ఓడలు లేనికారణమున మన దేశములో పండు పదార్థములు విదేశములకు ఎగుమతిచేయుటకు సౌకర్యములు లేకపోవుట చేత పిటి ధరలు అయినను తగ్గువలసియుండెను. కాని అట్లు జరిగియుండలేదు. పైనికలసిమి త్రమును మిత్రమండలి నిమిత్త మును కొన్ని పదార్థములకు గవర్నమెంటువారే కొని యితర దేశములకు పంపివేయుటవలనను మన దేశములో పంటలు సరిగా పండకపోవుటచేతను అహారపదార్థముల ధరలు తగ్గుక పోవుటకు గారణములయినవని నాకు లోచించుచున్నది. యుద్ధా నంతరము మన కిప్పుడు కరవుదినములు వచ్చి అనావృప్తి సంభ వించి కొన్నికొన్ని ప్రదేశములందు రయితులు కష్టపడి సాగు చేసికొన్న భూములందు ఒకగింజ అయినను పండకపోవుట చేతను అవసరమయిన అహారపదార్థముల స్వయి తగ్గిపోవుట చేతను ఇప్పుడు ధరలు మిక్కిలముగా పెరుగుటకు కారణ మయి యుండును.

కలుపుగానున్న ప్రదేశములకు సరకులను ఎగుమతి చేయమని తమ యిష్టమునచ్చిన ధరలకు అమ్మి ఎక్కువ లాభము పొందవలెనని కొందరికి ఆశగలదు. ధాన్యము ఎక్కు వగా మన డెల్టా జిల్లాలలో పండుచున్నది. హైదరాబాదు ద త్రమండలములకు మామూలుగా ధాన్య మీ జిల్లాలనుండి యెగుమతియగు చున్నది. ఇప్పుడు దా దేశములో పంటలు జా త్రిగా పోయినవి. ఆ ప్రదేశములందు ఎంతధర అయినను పెట్టి ధాన్యము కొనుక్కొనవలసిన అవసరము ఇప్పుడు ప్రజలకు కలుగుచున్నది. ధాన్య మక్కడికి ఎగుమతి చేసినయెడల ఎ క్కువ లాభము వచ్చును గనుక పండిన ధాన్య మిక్కడనే ఆ మ్ముటకు వర్తకులు వెనుదియుచున్నారు. వివిధగా ఎగు మతికి అనుమతి ఒసంగబడినయెడల ఇక్కడి ధాన్యమంత యున్నాకక్కడికేపోయి ఇక్కడకుకూడ కలుపు వచ్చునేమో యనుభూతి చాలచుండి కలదు. అందుచేతనే ఎగుమతికి కలుగ జేయబడిన ఆటంకమును గవర్నమెంటువారు తీసివేయు టకు సందేహించుచున్నారు.

ఒక ముఖ్యపదార్థమయొక్క ధర యెక్కువ యెప్పుడు గలిగెనో అప్పుడే తక్కిన పదార్థముల ధరలు కూడ హెచ్చు చుండును. ధాన్యముధర ఎక్కువ అయినపక్షమున కూలివాడు సహజముగా కూలియెక్కువ కావలెననికోరును. ఎక్కువకూలి సంపాదించుకొనిన గాని వాని జీవనము గడవనేరదు గనుక వాడు ఎక్కువకూలి కోరట సహేతుకముగనుండును. రయితులకు ఊప్పులు కొరత సమయమందు ఎక్కువ కూలి యిచ్చి వని జరిగించు కొనవలసిన అవసరమగుటచేత వారికి కొంచెమయినను లాభము మిగుల వలె నన్నచో వారు పండించుచున్న పంటను ఎక్కువధరలకు అమ్మవలసిన అవస రముకలుగును. కందులు పండించుకొన్న రయితు తనకు కావల సినధాన్యమును ఎక్కువధరకు కొనవలసి యుండుటచేత తన కందుల ధరలను కూడ హెచ్చు చేయును. ఇట్లనే పెసలు మినుములు మొదలగు అపరదినములు పండించుకొను రయితులు కూడ తమసరకుల ధరలు వృద్ధి చేయవలసినవచ్చును. తమజీవన ము గడపుకొనుటకు గొల్లవాండు పెరుగుపాలుధరలు వృద్ధి చేయవలసి వచ్చును. అందువల్ల నెయ్యిధరకూడ పెరుగును. ఈవిధముగా అన్ని పదార్థములయొక్క ధరలును పెరుగవలసి వచ్చును.

ధరలు పెరుగుటకు వైన వివరింపబడిన కారణములే గాక మరికొన్ని కారణములు కూడ గలవు. మనకు అవసర మయిన సరకు తక్కువ స్వయిఅయిన పక్షమున అందలి అవ

సరమును బట్టియు ఆయావర్తకుని అభ్యుష్టమును బట్టియు ధర పెరుగవచ్చును. మనకు యితరదేశములనుండి దిగుమతికా వలసియుండు సరకులయొక్క ధరలు ఏకాగ్రణమున నైవను ఆయాదేశములందు పెరిగిన యెడల మనదేశమందు కూడ పెరుగుచుండును. ధరలు పెరుగుటకు ఎగుమతి దిగుమతికి యేర్పడియున్న రైళ్లుకూడ కొంతవరకు కారణము లయినవి. రైళ్లు రాకపోవుము మన ధాన్యము వగయిరా సరకులకు ఉండే ధరలు ఇప్పుడు రైలువచ్చినతరువాత పదిరెట్లు పెరిగినవి.

ధరలు ఒక పర్యాయము పెరిగినయెడల తగ్గించుట చాల కష్టముగా కనబడుచున్నది. ధరలు పెరుగుటవలన కొద్ది మందికి విశేషలాభము కలుగవచ్చును. కొంతమందికి లాభవస్తు ము లేమియు లేక పోవచ్చును. కొంతమందికి అనగా భాగ్య వంతులకు విశేషకష్టము లేకపోవచ్చును. కాని జన సామాన్యముకు ఇప్పుటిధరలవలన బహుకష్టములు సంభవించుచున్నవి ఇంకను కొన్ని ధరలుఈవిధముగనే నున్నయెడల దేశము నకు నష్టము సంభవింపకమానదు. మిత ఆదాయములు గల ప్రజలు వారి ప్రాణములు కాపాడు కొనుట కొంత బాధపడు చున్నారో మన మాహింపజాలము. ఇప్పుటి రుణమో ఫణ మో చేసికొని తినవచ్చునుగాక యికయుండు వారి పాల్గొట్టుం డునో తెలియ కున్నది.

ఎగుమతి దిగుమతులను గురించి గవర్నమెంటు వారే ర్పచ్చిన నిరోధములు సరిగా అయి జరుగుచున్నట్లు కనబడ దు. బండ్లమీదను పడవలమీదను సరకులు దొంగతన ముగా నశుచున్నాయెన్న వి. పిటిని ఆ పు ట ను గ వ ర్న మెం టు వారి కి సా ధ్య మ గు ట లేదని గవర్నమెంటు మెంబర్లే చెప్పియున్నారు. మరిన్ని వారేర్పచ్చిన నిరోధములు సహితము ధరలు తగ్గించుటకు బదు లుగా కొంతవరకు హెచ్చించుటకే కారణములయినవి. నీవిలు నష్టము కంట్రీలరు గారి ఆఫీసులో ఉత్తరువులు పొందుటకు ను సరకుల వేగవలనిమిత్రము రైల్వేఆఫీసర్లకును వర్తకతీర్పు లంచములన్నియు వారే ప్రజలమీదనే వేసి కట్టుచున్నారు. ఈ నిరోధములు ధరలు తగ్గించలేకపోయినవని కొందరు అభి ప్రాయమును తెలిపియున్నారు. ఇంతవరకును గవర్నమెంటు వారు ఎగుమతి దిగుమతుల నిమిత్తము కొందరు ఆసామిలకే రై పెన్సుల నిచ్చుచున్నారు. దీనివలన ఫలితము కనబడలేదు.

అహారపదార్థములు దేశములో ఎంతెంత పండినదిన్ని ఎంతనిలవయున్నదిని తెలుపు లెక్కలు గవర్నమెంటువారిది వరకు సంపాదించియున్నారుని అందరిని నమ్మకము కలదు. ఏజిల్లాలో ఎక్కువసరకుగలదో అజిల్లాలోనుండే ఏజిల్లాలో సరకులేదో అజిల్లాకే ఎగుమతిచేయుటకు సౌకర్యములు కలుగచేయవలసి యున్నది. అవసరమయిన రైల్వేవేగసులు వి వి గా స్వయిచేయవలసి యున్నది. కొందరు కొం దరు ఆసామిలకే రై పెన్సు లివ్వక ఆయాజిల్లాలకు యిష్టము వచ్చిన వారిని ఎగుమతిచేసికొన నివ్వవలెను. గవర్నమెంటు వారే ధరలు నిర్ధారణచేయవలసి యుండును. ఈపద్ధతి ఆచర చేయము కాని యెడల ముఖ్యమయిన సరకులన్నియు గవర్న మెంటువారే కొని తక్కువ ధరలకు ప్రజలకు విక్రయించుట అత్యావశ్యకము. ఇందువలన గవర్నమెంటువారికి చేతిసాము తగులుబడి అయి వారికి నష్టమురావచ్చును. కాని ప్రజలక్షేమ మును వారు ఆపేషించేయెడల యీ మార్గము నవలంబించుట ముఖ్యవసరమై యున్నది. అట్లు చేసినగాని ధరలు తగ్గునను ఆశ గనిపించదు.

ఏలూరి వార్తలు.

(మాస్కోయ విలేజుల వద్దనుండి)

ధరలు

ఏలూరు, మార్చి 18:—మాపురమున ప్రజలకు కావలసిన పదార్థములన్నియు కన్నులెరుట కనబడుచున్నప్పటికి వాటిని అనభవించుటకు మాత్రము వారు నోచుకొనలేదు. ధరలు మిక్కిలముగా పెరిగియున్నవి. తగ్గు వను ఆశయింపనను కలుగుచుండుటలేదు. తినుటకు అహారపదార్థములు గాని కట్టుకొనుటకు బట్టలుగాని కొనుట కలవిగాకున్నవి. సామాన్య జనులును బీదవాండును బహుకష్టముతో జీవనము గొలుపు చున్నారనుట కెంతమాత్రమును సందియములేదు. గవర్నమెం టు వారి కి సంగతి కొంతతెలిసియు కొంతతెలియకయు ఏమి యు చేయలేక కొట్టు కొనుచున్నారు. ప్రజలందరిని నమానేక పరిధి వారితో నాలోచించి తగు సమసాయములను గవర్న మెంటువారు శీఘ్రకాలములో చేయనియెడల ప్రజలు తుదాదాపీడితులయి మలమల మాడిపోదురు.

నీటి స్వయి.

ఈనెల 5వ తేదీనుండి మా పురమున కుళాయిల ద్వారా నీటిస్వయి అగుచున్నది. కుళాయిలసంఖ్య బహు స్వల్పమగుటచేత అందరికిని అందుబాటు అగుటలేదు. మరిన్ని క్రొత్తనీరు కొందరు సందేహించుచున్నారు. కాలవనీరు నీరు యింకను ఉండుటచేతను కుళాయిలనీరు రుచి తక్కువ గా నుండుటచేతను ప్రజలు చాలమంది కాలవనీరే వాడుకొను చున్నారు. ఎండలు పెరుగుచున్నవి. రోడ్లమీద దుమ్ముకళ్ల లాకి కొట్టుచున్నది. కుళాయిలనీరు వచ్చినప్పటికిని మృగిసి పాల్చీవారు ముఖ్యమయినరోడ్లు అయినను నీటితో తడుపకుం డుట కడుకోవనీయముగా నున్నది. మూగినిసిపర్ కవున్సిలరు పదవి లభించేవరకు పురాభివృద్ధికి పాటుపడెదమని ప్రగల్భము లను పలికిన కవున్సిలర్లకు యిట్టి స్వల్పలోచనలు లోచవు కాబోలు.

హత్యలు

మాలగూడెమయిన మంగాయిగూడెములో ఒక మాల వాడు యిద్దరిని హత్యగావించెను. ధర్మావగూడెంలో ఒక హత్య జరిగినట్లు తెలియవచ్చినది. ఈ మాడు హత్యలను గురిం చియు పోలీసువారు విచారించుచున్నారు.

"గత మాడుసంవత్సరముల నుండియు తలకు తాలూ కాకు తహశీల్దారుగా పనిచేయుచున్న కే. శరకోపరామాను జాచార్యులుగారు గన్నవరం తాలూకా తహశీల్దారుగా మార్ప బడిరి. వారిస్థానే మ-రా-శ్రీ, లక్కరాజు లక్కరాజుపం తులుగారు నిన్నటిదినమున చార్జీ పుచ్చుకొనిరి. ఆచార్యులుగారు బహు ప్రజావంతులను సమర్థులు నగుటచేత నిమ్మకు నీరుపోసి నట్లు కొంతకాలమువరకు గడవగలిగిరి. కాని కాలమొకరితి గా నడచినదికాదు. క్రమక్రమముగా వీరుకారణాంతరములచే ప్రజలకు విశేషకష్టములు తెచ్చిపెట్టిరి. మాక్రొత్తతహశీల్దారు వారు క్రొత్తమార్గముల దొక్కి ప్రజానరంజకముగా ప్రజా పాలన మొనర్తురగాకయని పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నా ము." అని కాట్రావులపల్లి వెంకటశారాయణరావు గారు మాకు వ్రాయుచున్నారు.

యుద్ధము ! యుద్ధము ! !

ఆయుర్వేదమునకును, అంటుదురోగములకును,

కాని, నిత్య (1045)

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యగారి

కలరా, ప్లేగు, ఇన్ ఫ్లుయెంజా రోగములకు కుదుర్చు బొవధియును, నిజపరీక్షనచో నీ కట్టి భయమును లేక నుర్రీతియుగా నుండగలవు. శ్రేష్టమైన, వాత నవి. కొన్ని కొన్ని ప్రదేశములందు 100-కి 100 మంది రక్షింపబడిరి.

కలరాచుండుట నెట్లు 1-3	రు 0-12-0
ప్లేగు " (వెద్దది) "	" 1-12-0
" " (చిన్నది) "	" 1-2-0
ఇన్ ఫ్లుయెంజాచుండుట నెట్లు "	" 1-8-0

ఇంకను ప్రపంచప్రఖ్యాతిపడసిన బొవధులు లక్షములు గలవు.

స్వాగింపుపొమ్మిటిభర్తలు ప్రత్యేకము. ధరభాస్త్ర చేసినవారల కుదితముగ క్యాటలాగు పంపబడును.

ఆయుర్వేదాశ్రమం, గుడి, ఆచారప్పన్ వీధి, జి.టి. మదరాసు.

బయ్యా - నరసింహేశ్వర శర్మగారు

ఇండియా సామ్రాజ్య శాసనసభ.

రౌలత్ చట్టము ఆమోదించబడుట

మా|| శర్మగారు రాజీనామా నిచ్చుట.

(న్యూ యిండియా నిలేఖకుడు.)

బెనర్జీగారి సవరణ.

మా|| రంగస్వామయ్యగారు.

స్వాతంత్ర్యము గల దేశములందు ఎందరో లింగములు ను క్లమెన్సోలను సాత్య చేయబడినను తొందర లేకుండా ఈ దేశమున నెచటనో ఎవరో కొద్దిమంది ఉద్దేశకాళికాయమున నెన్నడో యొక హత్యచేసినందున నిపుడు దేశము లందరి స్వాతంత్ర్యమును రూపుమాపు నట్టి చట్టము చేయబడుచున్నది. దీనివలన రాజకీయజీవము పూర్తిగా నంతరించగలదనుటనిశ్చయము. అట్లులేరించదని యువోగ్యులు తెలుపుచున్నారని వాకు నమ్మకము లేదు. ఇప్పుడీ చట్టము ఆరాజక విప్లవ నేరములకు మాత్రమే గర్హింప చేయబడునట్లు సవరింపబడినదిగాని ఎన్ని సవరణలను చేసినను ఒక అతివాదప్రతికట కాగితముల సమ్మిగ కాగితముల యంత్రకాలవారుకు సిద్ధమైన సిరాపారిశ్రామిక సంఘమువారుగూడ ఆరాజక నేరమునకు సమాకూలై నట్లు నేరస్థులకు చేయబడుట తప్పక జరుగగలదు.

ప్రభువు గారు:—మీరు సవరణకు గూర్చి మాత్రమే మాట్లాడవలెను.

అయ్యంగారు:—నే నష్టే చేయుచున్నాను.

ప్రభువు గారు:—లేదులేదు. మీరు సరిగ్గా మాటలాడుటలేదు.

అయ్యంగారు:—ఇంగ్లాండు దేశమున లాంబుక్స్ సంఘమువారు వ్రాసిన నివేదికమును సంఘముచే రాల్పబడినదగును. అంతవరకు ఈ చట్టమును నిలుపవలెను. ఆ లాంబుక్స్ నివేదికమును చదివిన నీ శాసనసభవారు చేసిన కొన్ని చట్టముల కాత్రియములని లేదును. ఏదోకొంత సవరణ చేసినగాని యీ నివేదికము ననుసరించి యిండియా దేశమున చేయబడిన చట్టములకు సందర్భస్థితి కూర్చును. ఇండియాదేశమున ఇండియా మంత్రిమై దావాచేయుటకు 1915 వ వర్షమున ఇండియా దొరతనము చట్టము 82-వ నిబంధనలననుకూల మేర్పడినదిగాన దానిని రద్దుపరుపదగునని మాత్రమే యింగ్లండు ప్రభువు గారు ఇండియామంత్రి ఇండియాదొరతనముల కుత్సమున చెప్పగలిగిరి.

ప్రభువు గారు:—అయ్యో, అయ్యో, వద్దు వద్దు. మీరు లాంబుక్స్ నివేదికము మున్నగు విషయములను గూర్చి మాటలాడుట మాని బెనర్జీ గారు రుపపాదించిన సవరణను గూర్చి మాత్రమే మాటలాడుడు.

అయ్యంగారు:—ఈ చట్టమును గూర్చి యితరుల అభిప్రాయములను తెలిసికొను వరకును దీనిని నిలుపవలెనని బెనర్జీ గారునుడిచిరి. లాంబుక్స్ సంఘుని వేదికము నీ సభవారు చర్చించువరకును దీనిని నిలుపవలెనని నేను కోరుచున్నాను. నేనుగూడ నిట్టిసవరణ నేయవలసిందిగానుడిచితిని. దేశముల కాగ్రహ మహామితముగా నున్నది. నే నీ సభనుండి నావల్లెలూనునకు పారిపోవలెనని తలంచితిని. ఏలనన నచట పరస్పరాభివ్యాసము లేదు. అనురాగమును కనికరమును జీతకారణమును మొదలుగనున్నవిగాని నీ సభాభూతివిరహిత మగు తీవ్రప్రాతిహేయ మేమియును లేదు. ఈ సభలో బెనర్జీగారి సవరణవంటి ప్రాముఖ్యమగు సవరణపట్ల గూడ ప్రాతిహేయము చూపబడినది ఇంకొక దేశమున గాని మరియొక ప్రభుత్వము క్రిందగాని యొకడు స్థిరపడనెంచిన తప్ప పౌరసత్వ విధులను పరిత్యజింపగూడదను కఠిన పౌరధర్మము నేను బాగుగా తెలిసికొనుచుంటుంటే సభనుండి పారిపోవలెనను నానా నడుచుకొని ఈ చట్టముల నంగీకరింపగూడదని తీర్మానం చేసిన లేకుండా నిలిచి నాదింప విచ్ఛిన్నించుకొనుచు నట్లు నడుపుచున్నాను. దొరతనమువారిచే నాస్వామింపబడి వారి గౌరవమునకు ప్రాత్యుద సగు హితోపదేశమడ వగుటచేతను వారిటీవల మా సభ్యత్వ కాలావధిని హెచ్చించి మరొకరి గౌరవమును మోపించునను నేను మరొక ప్రార్థనముగ హితవాక్యమును చెడుచున్నాను. పడవలో బయలు వెళ్ళుట మైన నాపడవ మునిగిపోవును.

(ఆసోసీయేట్స్ చెను)

రెండవ భాగము.

మా|| మాబోలోగారు.

దేశమున నెచటను స్వచ్ఛమయ్యగారు! దేశరక్షక కాసనము ఫలమత్సర్యమునందున దొరతనమువారు కొంత మోహము అధికారమును కోరిరి. “స్వామికాంతి క్రమపరిపాలనా వివాకన సిద్ధాంతము” నేను సహించజాలను.

మా|| సప్రూగారు

ఈ రెండవభాగమున బోలినచట్టము! వాగరిక తగలదేశములందెచటను గూడ లేదు. స్వామికాంతి సవరణమును పూర్తిగా వెగజిమ్మిరి. ఒకడువోషే తుని మేము నమ్మదము నీవుచే వారింపుమని దొరికిననువారు పరిశోధకోద్యోగికి తెలిపెదరు. ఇంటింటె పరిశోషపాత్ర మింకొకటిలేదు. ఇంకా శ్రమనుగూర్చి చాల వినవాత్సల్యంతో లబ్ధుగారు నుడిచిరి. అతినివాత్సల్యము సర్వములే యనుకొనినను ఆమహాప్రణామము నివారించుటకీ యశావధమునకు తీర్తికలదా? కఠినశాసనముల నామోదింపవలెననిదొరతనమువారు పలుసారులుసంఘమువారిని గోరిరి. కానివిశాసనమును పనిచేయలేదు. చారిత్రకపాత్రమును మనవారు చదువలేదు. నిర్లంఘ కఠినశాసనముల ఫలితము

నైన తెలిసికొనిరా? సర్ చంద్రావర్మగారు గారు తెలుసుకొనిత్రాకట వ్రాసిన వ్యాసములనైన లబ్ధుగారు చూడలేదా? దొరతనమువారు చంద్రావర్మగారు గారిని న్యాయమూర్తి లీది (కాస్తుగారిని ప్రత్యేక సంఘముగ నియమించిరి. చంద్రావర్మగారి యంత నిమృతమును చూపిరి. చంద్రావర్మగారు గారిపుడిటుల వ్రాసినదాని కేమి సమాధానము చెప్ప జాలరురు?

మా|| బెనర్జీగారు.

నా రాష్ట్రాధిపతిని బట్టి యీ చట్టములను చేయవలసి కచ్చినదని పలువురుద్యోగ సభ్యులు నుడిచిరి. వెలక నెటు అందెనను ప్రస్తుతమా రాష్ట్రమున చాల మార్పు కలిగినది. నిరుడీ నెలలలో 1000 మంది నిర్బంధమున నుండిరి. ఈ వర్షమున 400 మంది మృత్యు మెకలరు. ప్రభుత్వమువారి భావమును, రాజకీయ సంస్కరణములు నీకాంతికి ప్రధానకారణము యెయ్యను. ముఖ్యముగా నీరెండవభాగమున కట్టి ఆధారమును లేనేలేదు. ఇది కేవలము విరసింపబడదగినది. రౌలత్ సంఘుని వేదికమునై నాధారపడి చట్టములను చేయగూడదు. అట్లుచేసిన సంతృప్తి యే నవిశ్వాసమును ఆవేశమును కూర్చును. అని అవసరమా? అది వాంఛనీయమా? నిజముగ దేశమునకు హాని కనబడినచో మేచందరమును బలపరచియే యుండుము. ప్రస్తుత మెట్టితొందరము లేదు. ఎట్టి ఆత్మార్థపరిస్థితులందలి వేగముతో నీ చట్ట మామోదింపబడుచున్నదో గమనింపుము. ఇదిగర కేవలమునైన 187 సవరణ అవపాదించబడెనా? ఎన్నడైనా పగలంతయును రాత్రియంతయును ఏకధాటిని సభజగనా? దొరతనమువారు నిదానించి బాగుగా నిపుడైన నాలోచింపదగినను.

మా|| సుందరసింగుగారు.

అధినివేశములందు నీకుల్లల కగౌరవము జరుగుటలేవారు కుట్రలోచేరిరి. కాని వారు యుద్ధసందర్భమున నడ్డుతగు సహాయమును చేసిరి. నీకుల్ల విప్లవకారులు సంఘమును పూర్తిగా వదిలిరి. సంఘము దొరతనమువారికి తోడ్పడెనని సింగు గారు నుడిచిరి. సవరణకు 21 గమములు 85 గురు ప్రతికూలురు. ఈయొక్క సవరణనుగూర్చియే గం. 2-10. చర్చ జరిగినది. రెండవభాగ మామోదింపబడినది. సభ్యులు పాపానరములకు లేచిరి.

మరికొన్ని సవరణలు.

నిన్న నుపపాదించబడిన సవరణలందరినీ సవరణలు నేను గూడ నుపపాదించబడి తిరస్కరింపబడినది. 20-వ నిబంధనమున కార్యనిర్వాహకసభకు బదులు కాసనసభయని వ్రాయవలెను. చట్టమును వర్తింపజేయుటకు సామ్రాజ్యకాసన సభానుమతిని బడయవలెను. లేక రాష్ట్రీయకాసనసభానుమతిని బడయవలెనను సవరణలు వీగిపోయినవి.

మా|| పటేలుగారు.

20-వనిబంధనమున “పట్టికయందలి నేరములు” అనుటకు బదులు “ప్రభుత్వముపట్ల నేరములు” అని యుండవలెను. పట్టికయందలి నేరములు చాలగలవు. దేశకొత్తార్థ ముపసంఘమువారు చేసిన ఈ సవరణను నే నంగీకరింపజాలనని పటేలు గారు నుడిచిరి.

మా|| చందాగారు.

పట్టికయందలి నేరముల నుపసంఘమువారు నిరూపించలేదు. 21-వనిబంధనలో నొకనికి నిర్బంధకత విధింపబడకయుండు పరిశోధకోద్యోగి విచారణచేయవలెనను సవరణ యుండవలెను.

మా|| శాస్త్రిగారి సవరణ.

మా|| విన్సెంటుగారు.

పటేలుగారి సవరణ పోలీస సవరణనే కాత్రిగారు నూచించిరి. దానిని దొరతనమువారు గంగీకరింప దలచిరి. ప్రారంభమున నిర్బంధకతకు విధించుటకు ముందే దొరతనమువారు కేసుకు సంబంధించిన విషయముల నన్నిటిని యొక న్యాయమూర్తికి తెలిపెదరు.

మా|| శర్మగారు.

న్యాయమూర్తి అభిప్రాయమును తెలిసికొని నవసరములేదు. పరిశోధ కోద్యోగి అభిప్రాయమును తెలిసికొనవలెను. అట్లుచేసిన రెండు అన్వేషణల కవసరముండదు.

మా|| షశీగారు.

చందాగారు సవరణ నుపసంహించుకొని కాత్రిగారి సవరణ నామోదింప గోరెదను.

మా|| చందాగారు.

నే నుపసంహరింప జాలమికి చింతియచున్నానని చందాగారు నుడిచిరి. వారి సవరణ వీగి పోయినది.

మా|| శ్రీనివాస శాస్త్రి గారు.

మీరు మైసూరులోను బసెన సవరణను గామకా యువ పాడించిరి. దారిని విస్సెంటుగా రంగీకరించిరి. జిల్లాజడ్జి దర్జా తు తప్పుకొని ఆరుటకు బదులుగా మోక్షార్థ జడ్జి అర్హత గల అను పదము చేర్చబడును.

ధరావతు.

మా|| శర్మగారు.

ధరావతు పత్రికల వెల నిధారణ చేయుట కలెను. ఒకడొక ప్రత్యేక స్థలమునుండి సమావేశమున నున్న పోలీసు వ్రేవనుకు తెల్లి కడమనుచుండలెను నిబంధనమును తీసివేయ కలెను.

మా|| విస్సెంటు గారు.

ధరావతు పత్రికలను గూర్చి క్రిమిలు ప్రాసీదు కోర్టు ననుసరించియి. ప్రత్యేక స్థలమును నువ్వగును ప్ర పించితిమి. అట్లు నిబంధన బడినవానికి భృతి యొనంగ బ డును. వారి యొక్క మేముల నరములు కొక సంఘముగూడ నేర్పడుచుండిన దని విస్సెంటుగా రనిరి. సవరణ వీగిపోయినది ఇట్లు చాల సవరణలను చర్చించి తీర్మానించిన పిమ్మట 21, 22, 23, 24 నిబంధన లామోదించ బడినది. 25 వ నిబంధనకు లవండ్లనుగాన న్యుల్లముకు సవరణను జూచిందిరి. అది అంగీ కరింపబడెను.

25 వ నిబంధనము.

వీనికి 29 సవరణ లామోదించబడినది. అన్వేషణో ద్యోగి రహస్యముగ విచారణ జేయబడదు. ముద్దాయి న్యాయవాదిని నియమించుకొన కచ్చును. లేదా న్యాయముగా నచ్చి వాదించ వచ్చు నను సవరణలు తీర స్కరింపడెను. సవరణల కనుకూలము 17 గురు ప్రతికూలము 38 మంది.

మా|| శర్మగారు.

సాక్ష్య మిట్టిదని చెప్ప వీలగునంతరకు అన్వేషణో ద్యోగి ముద్దాయికి తెలుపవలెనని శర్మగారు దుపాదించిరి. పట్టు-చుట్టిగార్లను వదించిరి. విస్సెంటుగారు ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి సవరణ వీగిపోయినది.

మా|| పటేలుగారు.

విచారణ ముద్దాయిసమక్షమున జరుగవలెనని పట్టు-చుట్టిగార్లను వదించిరి. మాబోలోగారు కూడదనిరి. సవరణ వీగిపోయినది.

చందాగారి సవరణ.

లవండ్లనుగారు.

ఒక సాక్షినిగాని ఒక ప్రతినిధిగాని తెప్పించవలెనని ఒకడుకోరినచో తెప్పించుట ఆవసరములేదని అన్వేషణోద్యోగికి తోచినచో సభకుకారణములను లిఖితమున వివరింపవలెను. ఆవసరమని తోచినచో తెప్పించుట కేర్పాటుచేయవలెను. అందులకు తగిన ఆధికార మాయుద్యోగి కుండవలెనని చందాగా రుపాదించిన సవరణను లవండ్లనుగా రంగీకరించిరి. 25 వ నిబంధనమున 2 వ ఈ నిబంధనమును తొలగింపవలెనని చందా శర్మ గారు లుపాదించిన సవరణలు తీరస్కరింపబడినవి ముద్దాయికి సాక్ష్యమును తెలుపకపోవుటకుగల కారణములను అన్వేషణోద్యోగి లిఖితమున వివరింపవలెనని పట్టుచుట్టిగారు పాడించిరి. వీనిలను లాభములేదని విస్సెంటుగా రనిరి. సవరణ తీరస్కరింపబడినది.

వాగ్దాదము

మా|| శర్మగారు

అన్వేషణోద్యోగి సాక్ష్యపుతి ననుసరింపవలెను.

మా|| పటేలుగారు.

వీలగునంతరకు ననుసరింపవలెను.

మా|| కింకేడుగారు.

కింకేడు గారు సాక్ష్యపుతి జూరిస్ప్రూడెన్సులను గూర్చి వివరింపసాగిరి.

సభ్యులు గారు:—మీ సవరణ ఏమి?

కింకేడు గారు:—నేను సవరణను వివరించెదను.

ప్రభువు గారు:—పానీయ సమయ మున్న మైసరి.

సభ్రాగారు:—కింకేడు గారు పార్ల మెంటు సభలో వారి జూరిస్ప్రూడెన్సుల గూర్చి యావస్యనింపదగు ననిరి. సవరణ వీగిపోయినది. అనుకూలము 16 గురు, ప్రతికూలము 34 గురు. సభ్యుల ప్రభు పానీయాన్యాదనమునకు లేచిరి. చురల సభ్యులు సమావేశ మై సవిమృత పట్టుక పర్తి

ధీర్ఘాయం దధికారవర్గము స్థాపించిన స్వాతంత్ర్య దేవత.

(హిందీపరి నుండి)

గార్లుపాడించిన రెండు చిన్న సవరణ లామోదించబడినవి. 25 వ నిబంధన మామోదించబడినది.

26 వ నిబంధనము.

అన్వేషణోద్యోగి నితీతికమును గుర్చిన సవరణను దొరతనముగా రంగీకరించిరి. ఆ నిబంధన యంగీకరింపబడినది.

27 వ నిబంధనము.

దొరతనమువారి యుత్తరపు నలత్వము చేసినందులకు విడిఖయిదు (సింపిటు) విధింపబడవలెనని చందాగారుపాడించిరి. అట్టివా డెట్టి కనికరమునకును పాత్రుడుగాడని విస్సెంటుగారినిరి. సవరణ వీగిపోయినది.

మా|| పటేలుగారు.

గరిష్ట పరిమాణ శిక్ష మూడు నెలలను ధనదండము రు 500 లు నుండవలెనని పట్టుచుట్టిగారు రినిరి. ధనదండం విమయము నంగీకరించెదనని విస్సెంటుగా రనిరి. అసవరణయును నిబంధనయును ఆమోదించబడెను.

29-వ నిబంధనము

ఈ నిబంధనము క్రింద యుద్యోగులకు ప్రధాన న్యాయ మూర్తి నియమింపవలెనని సవరణ వీగిపోయినది.

అన్వేషణ సంఘములు

మా|| బెనర్జీగారు

ఈసంఘమునందు ముగ్గురిలోను ఇద్దరు జిల్లాజడ్జి ఇదనికి తక్కువగాని పదవిలోని వారుగా నుండవలెను. ఒకరు భారతీయుడుగా నుండవలెను. మృస్తుతిము వంగ జేతమునందున్న అన్వేషణసంఘములకు గూర్చి నేను వివరించితిని. అవి చాల సంఖ్యపైని కలిగించినవి గాన నట్టి సంఘముల నేర్పరుప దగును.

మా|| పటేలుగారు

ఈచట్టము నామోదించుటకు భారతీయు లెవరును సమాకూలుగా లేరు గాన నీ సంఘములందు భారతీయు లెవరు నుండగూడదు.

మా|| విస్సెంటుగారు

వంగ జేతము నందలి సంఘములు వట్టి మోసముని యీ సభలో కొందరు నింపించుచుండిరి. అవి సంఖ్యపై కరములని బెనర్జీగారుచుట నుడివినందులకు చాల సంతసించుచున్నాను. ప్రభుభాగమును నే నంగీకరించెదను. రెండవభాగమునుగూర్చి జాతి విభేదమును పాటించుట సమాచితముగాదు. కాని సంఘమున కనీస మొక భారతీయుడైన నుండునని నేను మాటయిచ్చుచున్నానని విస్సెంటుగా రనిరి. బెనర్జీ గారుంగీకరించిరి. నిబంధన మామోదించబడినది. నిబంధనలకు చేయుటకు రాష్ట్రీయదొర తనముల కధికారమిచ్చు 31-వ నిబంధన మామోదించబడినది. దానితో రెండవభాగము ముగిసినది.

మూడవభాగము

మా|| పటేలుగారు

దీనిని తీసివేయవలెను. దీనినిగూర్చి ఎంత స్మరింపబడునది నంత మంచిది. ౫ త మూడుదినములనుండియు దొరతనమువారి భావమును గమనించుచుండుట నే నా కెట్టి యాశయును కన బడనంగున నామకయా నేనీ సవరణ నుపపాదించితినిని పట్టుచుట్టిగారు నుడివరి.

మా|| మూలవాగ్దాము

మూడవభాగము నామోదించ నవసరములేదు. దాని నట్లుమోదించగూడదు. అన్వేషణాధికారమును మేజిస్ట్రేటులనుండి తొలగించి ప్రత్యేకోద్యోగులకు కలి మొనరింప నవసర మగుపడదు. దొరతనమువారికి మేజిస్ట్రేటులనుండుగూడనమ్మకము తొలగినచో న్యాయము సరిగ జరుగదని మాకు సంతయము గలదు గాన నాధికారము ను న్యాయాధిపతులకు కలి మొనరించుకొని కా ర్యనిర్వాహకులపరము చేయుటకు మేరంగీకరింపజాలము. సచుర్యులగు న్యాయాధిపతుల నేర్పించిన న్యాయస్థానములగుచు గూడ న్యాయముజరుగలేదు. ఆ కారణమున న్యాయస్థానప్రధాను విరహితకార్యనిర్వాహక విచారణస్థానముల నేర్పరుప దగునా? అన్వేషణసభ్యులు దేశీయులధిద్రుమును కాపాడవలసిన బాధ్యత పెరుంగనివారిని విజేతీయులంగురని కొందరు నూచిందిరి. ఈ వివరములను తెలిసికొనిన వారెవ్వరు నట్లుచుట కవకాశము లేదు. అనుద్యోగులు దేశీయుల హితము నత్యధికముగ కోరుచున్నారని గత 10 ఏండ్లనుండి ఈ సభయందు జరుగుచున్న చర్యలవలననే తేలగలదు ఇప్పుడుగూడ దేశీహితార్థమే వారి చట్టములను నిరసించుచున్నారు. రాష్ట్రీయదొరతనములు పొరబాటు చేసిన సంవర్షములగూడ కలవకు విమయమును మరుగు గూడదు కాన నిపుడైన దొరతనమువారు బాగుగా నాలోచించవలెను.

మా|| జిహ్నాగారు.

ఈ మూడవభాగము నంగీకరించిన ప్రజల భద్రమునకే భంగము కలుగును. ముప్రభువు నుడివివరితని దొరతనమే ఫీర్వాదీ, న్యాయాధిపతి, దండనోద్యోగి (ఎక్జిక్యూషనరు) కూడనగుట తటస్థించును. ఈతెమాంధభాగమునను దీమాడవ భాగము తేమాంధభాగమును. ఈ దేశీయ నాణును నాపూర్వులకును జన్మభూమిగాన నేను దీనినత్యధికముగ ప్రేమించుచున్నాను. ఈ చట్టము లీదేశమునకు గల భవళయకమును కళంకిత మొనరించుచున్నది.

మా|| యాబోలోగారు

సాక్ష్యమే వీలులేనపుడు మేజిస్ట్రేటు విచారణ ఎట్లు సాధ్యము. వంగరాష్ట్రమున నసాధారణ స్థితి కలిగినది. అసాధారణ విధానముననే దేశీరక్షక శాసనము క్రింద దాని నడగింది గాన నా విధానమే అనుసరింప బడుచున్నది.

మా|| నర్రాగారు

ఇది శాసనముగాదు. న్యాయశాస్త్ర విధ్వంసకముగు శాసనము. మే మెంతచెప్పినను లాభము లేదని పట్టుచుట్టిగారు చెప్పిరి. నాకుకూడ తెలియును గాని యిట్టి న్యక్తిస్వాతంత్ర్య నిర్మూలకముగు శాసనము నాతేమింపవలెననేను మానము వహించజాలనని నర్రాగారు నుడివరి. సవరణ వీగిపోయినది. అనుకూలము 18 గురు ప్రతికూలము 36 గురు

మూడవ భాగము నిబంధనలు.

32 వ నిబంధనమున కార్య నిర్వాహక సంఘమునుటకు బదులు శాసనసభ యని ముండవలెనని సవరణ వీగిపోయినది. నిబంధన అంగీకరింప బడినది.

33 వ నిబంధనము.

ఒకడు క్రియాయోగమున (యూకిటపుల్) అవరాధమున పాల్గొనెనని స్పష్టము కావలెను. "క్రియాయోగమున" అనుపదము ను చేర్చవలెను. "నేరములు అరాజక విప్లవోద్యమములకు సంబంధించినచో" నను వాక్యముండ వలెనని మా|| పట్టుచుట్టిగారు పాడించిరి. కడపటిభాగము పట్టిక యంత చేర్చబడును. మొదటి భాగము నంగీకరింప వీలు లేదని విస్సెంటుగా రనిరి. సవరణ వీగిపోయినది.

మా|| శ్రీనివాస శాస్త్రి గారు.

21 వ నిబంధనకు వలెనే యీనిబంధనకూడ శాస్త్రీ గారుపాడించిన సవరణ ఆమోదించబడినది. నిబంధన మంగీకరింప బడినది. 34 35. 36 నిబంధన లంగీకరింప బడినవి. 37-వ నిబంధనకు ధనదండము రు 1000 లకు మించరాదను సవరణతో నా నిబంధన యంగీకరింపబడినది. మూడవభాగము ముగిసినది.

నాల్గవభాగము

నిర్బంధితుల విచారణ

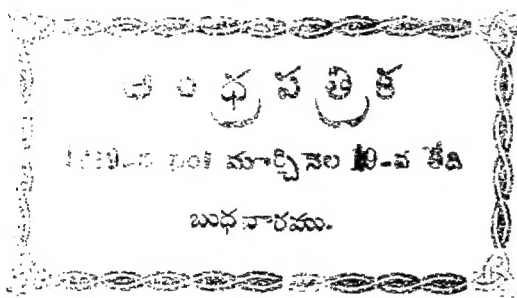
ఇదివరకు నిర్బంధముననున్న వారి నొక ప్రత్యేక విచారణ స్థానమున విచారణ చేయవలెను. నాలుగేండ్లనుండి నిర్బంధముననున్న వారినిట్లు విచారణచేయుటయో లేక కదలి చేయు

అందను, మార్చి 14:— ఆధికారుల ప్రకటనను:—
జనరలు లార్డు మెథ్యూయను గారు తమపదవికి రాజీనామా
నిచ్చుటవలన వారిస్థానమున జనరలు వ్లూచరు గారు మాట్లా
గవర్నరుగను సర్దుకొనినది నిజమిందుచేరి,

ఆంధ్ర విద్యా నిధి
సంవత్సరాది భిక్ష

ఆంధ్రవిద్యానిధి సంఘకక్షమున సంవత్సరాది పండుగ దినమున ధన సహాయమును వేడుట యాచారమైనది. ఇపుడు వైద్యవిద్యార్థులు నలుపురు ఆయుర్వేద వైద్యవిద్యార్థి యొకరు ఇంజనీరింగు విద్యార్థులు మువ్వురును విద్యానిధినుండి సహాయమును బొందుచున్నారు. గత సంవత్సరమునకు విద్యార్థి వేతనములకై రూ. 1600 లు వ్యయము చేయుబడినవి. విద్యానిధి కీ యేడు ధన సహాయము లభించినచో విద్యార్థి వేతనముల నావలసిన స్థితి యేర్పడును. ఆంధ్రదేశాభిమానులును విద్యాభిమానులును సంవత్సరాది పండుగదినమునందు విద్యానిధికి ద్రవ్యసహాయమును జేయుటకును ద్రవ్యమును సమకూర్చుట కేర్పాటును జేసి యును నూతనములను సఫలము చేయుటకు వేడుచున్నాము.

వి. భయంజు,
ఆంధ్రవిద్యానిధి కార్యదర్శులు.

ఆంధ్ర రంగము:

ఆంధ్ర ప్రముఖుని యాత్మగౌరవము.

“రాల్ఫ్ విల్సన్ నీ రూపముతో, కాంతివయమున శాసనము గావించుట, న్యాయశాస్త్రపు ప్రధాననూత్రమునకు భంగకరమును, వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యమునకు వ్యతిరేకమునై, స్వాతంత్ర్య వివాదమున కారంభదశను సూచించుచున్నది. అందుచే, సామ్రాజ్యశాసన నిర్మాణ సభాసభ్యులకు, మిగుల విషాదముతో నే రాజీనామా నొసగుచున్నాను. దాని నంగీకరింప వేడుచున్నాను.”

(వి. య్. శర్మ గారు రాజప్రతినిధిగారికి వ్రాసిన లేఖ.)

అవసరాధికార శాసనము నిన్నటి దినమున సామ్రాజ్యశాసననిర్మాణ సభవారిచే సంగీకరింపబడెను. ఇరువదిమంది సభ్యులు క్రతికూలముగను, ముఖ్యమంది అనుకూలముగను సమ్మతుల నిచ్చిరి. క్రభుత్వమువారు ఆసధికారసభ్యుల మొరలను సరకుజేయుక, తమ సంఖ్యాబలము నుపయోగించి, క్రతిజ్ఞను నెరవేర్చికొనిరి. క్రజాప్రతినిధులు, చంద్రావర్మగారు బోధించినటుల, గావించక బోయినను, ఆంధ్రప్రముఖులగు వి. య్. శర్మ గారు హిందూదేశకౌరవమును, ఆంధ్రుల మర్యాదను, తమ ఆత్మగౌరవమును, నిలువబెట్టుటకు, తమ సభ్యత్వమునకు రాజీనామా నొసగిరి. వారు చూపిన స్థైర్యము, మిగుల ప్రశంసార్హము. వారు శాసననిర్మాణసభలో సభ్యులుగ నుండినప్పటికన్న, క్రజలకు వారివైగల కౌరవ మనేకమడుగులతిశయించు ననుటకు సందియముండదు. శాసన సభయందుకన్న, సభకు వెలుపలనే, వారు క్రజల కెక్కుడు నుపకారము జేయగలుగుట తథ్యము. సందిగ్ధసమయములలో, స్వల్పలభములను సరకు

జేయక, విశాలదృష్టిని ప్రసరింపజేయుట యత్యవసరము. అట్టి దూరదృష్టి నే యుపయోగించి, శర్మగారి కార్యమునకు గడంగి, ప్రజలకృతజ్ఞతకు బాత్రులయిరి. క్రజాప్రతినిధు లెంతదూరము విన్నవించినను, దేశమంతయు నొక్కుమచ్చి యుద్ధోపించినను, గాంధీమహాత్ముడు తన సత్యాగ్రహ ప్రతీక్షను కైకొనెదనని దెలిపినను, క్రభుత్వము వారు లక్ష్యముజేయలేదు.

సర్ విలియము విఫ్ సెంటుగారు, రాల్ఫ్ విల్సన్ చట్టమును శాసనము గావించ మని కోరుచు, మామూలు కారణములనే తిరిగి యేర్పరుపుటకు మొదలిడిరి. కాని తాము చేసిన మార్పులవలన, క్రజాప్రతినిధుల సహాయము కైకొనలేకబోయితిమని, మాత్రము గ్రహించిరి. ఇందుకు కారణ మెద్దియో విఫ్ సెంటుగారికి తెలియకబోలేదు. కాని క్రజల భావములను వారు గౌరవింప దలవలేదు. వంగదేశ నిర్బంధితులగుల్లి, సర్ నారాయణచంద్రావర్మగారు దయార్థజేసిన నివేదికను పరికించుచో నిజము దెలియునని, విఫ్ సెంటుగారు గుఱుచున్నారు. కాని, చంద్రావర్మగారి చట్టముల విషయమై వ్రాసిన వ్యాసవరంపరలను విఫ్ సెంటుగారు కరికించిరో లేదో తెలియదు. తా మెవరి నివేదికపై నాధారపడుచున్నారో, అట్టి చంద్రావర్మగారి చట్టమును తాత్కాలికముగ నైనను సంగీకరింపగూడదని ప్రబోధించియున్నారు. విఫ్ సెంటుగారి శాసన మసాధారణమయినదని అంగీకరించెదరు గాని, మాటిమాటికిని, రాల్ఫ్ విల్సన్ కమిషను సభ్యుల ప్రజ్ఞను గొనియాడి, వారి వాక్యములు వేదవాక్యము లని దెలుపుచుందురు. కాని పటేలుగారు సూచించినటుల, కమిషను సభ్యు లెట్టి సాక్ష్యముపై నాధారపడిరో, కాన్నిలు సభవారికి వివరింపబడి యుండలేదు. సాక్ష్య మంతయు రహస్యముగ దీసికొనబడినది. నిర్బంధితుల కా సాక్ష్యమును పరీక్షించి తగిన సమాధాన మొసగుట కవకాశమియబడలేదు. న్యాయస్థానపు మర్యాద లొకటియు నవలంబించబడలేదు. అయినను, ప్రజలు మాత్ర మీ నివేదికపై సంపూర్ణవిశ్వాస ముంచవలయునట.

ఇపుడయినను, మామూలు న్యాయస్థానములలో నిజము వెల్లడి యగుటకు, ప్రజలు తోడ్పడుచో, నూతన శాసనావసరము చాలవరకు దగ్గునని విఫ్ సెంటుగారు నుడుపుచున్నారు. కాని, క్రభుత్వమువారు రాత్తురతతో కోరినపుడు, ప్రజలు తమ తోడ్పాటు నేవిషయమునందిచ్చుటకయినను నిదివరకు వెనుదీసి యుండిరా? క్రజలపై నిపుడి యుపనిందను విఫ్ సెంటుగారేల మోపవలయును? క్రజల తోడ్పాటు కైకొనుటకు మార్గము, నిర్బంధ శాసనాప్రయోగమగునా? ఈ శాసనముల నుపసహరించికొని, విఫ్ సెంటుగారు క్రజలసహకారమును గోరియుండినచో, సాజన్యముగ నుండి యుండెడిది. రాజకీయాందోళనము నడచుట కీ శాసనములయోగింపబడదని, విఫ్ సెంటుగారు వాగ్దాన మొసగుచున్నారు గాని, నిర్బంధ శాసనముల చోత్ర జూచిన నిట్టి వాగ్దానము లిదివరకు నిష్ప్రయోజనమయ్యెనని స్పష్ట మగుచున్నది. కొలదికాలము క్రిందటనే సంగ్రామావసరముల కుపయోగింపబడదగిన, దేశరక్షణ శాసనము రాజకీయాందోళనముపై ప్రయోగింపబడి యుండుట, ఎల్లరకు దెలిసిన విషయమే. పెహ్యూలు నేరములలో 124 ఎ, 153 ఎ శిక్షలు గూడ శిక్షలని యుండుటచే, విఫ్ సెంటుగారి వాగ్దానము చెల్లించబడునని యూహించుటకు వీలుండదు. ఈ చట్టమును

తిరిగి విమర్శన నిమిత్తమై ప్రచురింపవలసినదని, పటేలు గారు కోరుచు మరియొక మారు ప్రజాభిప్రాయమును స్పష్టము గావించిరి.

క్రజాప్రతినిధుల ముఖ్యముగ సవరణలన్నియు వరుస వెంటనే నిదివరకే నిరాకరింపబడెను. క్రజల ప్రాథమిక స్వత్వములకు భంగము కలిగించెడి శాసనము గావించుటకు, సామ్రాజ్య శాసన నిర్మాణసభ కధికార మున్నటుల దోచదు. క్రభుత్వకార్యదర్శి కిని, ఇండియా క్రభుత్వమువారికిని ఈ విషయమై ఎట్టి యుత్తర ప్రత్యుత్తరములు జరిగెనో క్రభుత్వమువారు సభయెటుట నుంచలేదు. ఇట్టి యసాధారణపరిస్థితులలో జన్మస్వాతంత్ర్యములను రక్షింపదలచువారికి, సత్యాగ్రహప్రత్యేక వరము సాధనమని, పటేలుగారు క్రభుత్వమువారికి దెలిపిరి. ఇందువలన గలుగనున్న ఫలితముల గూర్చి, పటేలుగారు క్రభుత్వమువారిని వారించిరి. బెనర్జీ, శాస్త్రి, వాచా, మాలవ్యా, శర్మగార్లు లులనే ప్రసంగించిరి. కాని క్రజాప్రతినిధు లెంతదూరము జెప్పిన నేమి, రాల్ఫ్ విల్సన్ చట్టము శాసన మయ్యెను. రెండవ చట్టము మాత్రము తిరిగి ప్రచురింపబడును. కాని, క్రిమినలు ప్రొసీజరుకోడ్లను సవరణ జేయవలసినపుడీ శాసనము గూర్చి యాలోచించవచ్చునని పటేలుగారు దెలిపిరి గాని, పూనికతో నున్న వారి కీ మాటలు రుచించునా? కడపటి రంగము గూడ ముగిసినది. క్రజాభిప్రాయము నీ తీరున నిరసించుటయే గాక, అధికారసభ్యులు కొందరిండుకు గర్వపడుటగూడ సంభవించినపుడు, సత్యాగ్రహప్రతాపరణ దప్పు వేరు మార్గము లేదని, నిన్నటిదినము గాంధీగారు బలికిరి. కొందరీ విషయమై భిన్నాభిప్రాయముగ నున్నను, క్రజాభిప్రాయమికముం దేతీరున నుండునో ఇండియను సోషలు రిఫార్మరులచేత ఈ క్రిందిరీతిని చక్కగ వివరించినది:

“రాల్ఫ్ విల్సన్ చట్టములు శాసనము లయ్యెనేని, ఈ విధానముంతయు హక్కుస్పదమనియు న్యాయ విరుద్ధమనియు దలచెడి వారందరును, నిర్బంధ శాసనాపీడితులను నేరస్థులుగ నెంచబాలరు. వారు మన సానుభూతికి పాత్రులయ్యెదరు. తాము దోషులుగ నెంచినర్బంధించెడివారిని, క్రజలలో ననేకులు నిరవరాధులగు వీరులుగ ప్రకటించుచుండ, క్రభుత్వమువారికి పరిస్థితులను చులుకనగ జూచెదరా? అటులయినచో, నైతికశక్తి, భౌతికశక్తికన్న బలమయినటుల, వారు గ్రహింపలేదని దెలియగలదు. ఇట్టి ప్రమాదాభిప్రాయమునకే అరాజకులు గూడ లోపయిరి. ఒక్కవిషయము మాత్రము నిశ్చయముగ జెప్పగలము. నిర్బంధపు చట్టములను శాసనము గావించుటలో, క్రభుత్వము వారికి గలిగెడి విజయము నామమాత్రావశిష్టము. వారికి గలిగెడి లాభమునకన్న సప్తమధికముగ నుండుటకు సందియ ముండదు.”

సంస్కరణములూ, జన్మస్వాతంత్ర్యములూ? ఈ రెంటియందును, భారతవర్ష మీ తరుణమున వేనిపై తనదృష్టి సధికముగ కేంద్రీకరించును? సంస్కరణములు రాని బోని, జన్మస్వాతంత్ర్యరక్షణమే, దేశమునకు ముఖ్యసవరణమయినది. ఇక్కార్యమును, దేశము సాధింపగలుగుచో, సంస్కరణములు వాటి యంతట నవియే సఫలము గాక మానవు. క్రజల సామర్థ్య మీ సాధనా మూలముననే ప్రపంచమున కంతకును వెల్లడిగాక మానదు. గాంధీమహాశయుడు సాంచజన్యము బూరించెను. విజయ మిక సాధ్యపడకుండునా?

ఆంధ్ర విద్యానిధి

ఆంధ్రవిద్యానిధికి ధనసహాయమును వేచుచు తత్సంఘకార్యదర్శులు ప్రకటించిన విషయమును వేరొకచోట ముద్రించెను. దానిని ఆంధ్ర మహాజనులు వెంటనే గమనించి కార్యాచరణమునకు బూనవలసి యున్నారు. పట్టణములందును పల్లెలందును దేశాభిమానులు విద్యాప్రియులు వని చేసిన గాని ఆంధ్రవిద్యానిధిని పోషించుట సాధ్యము కాదు. ఎవమండగురు విద్యార్థులు మాత్రము విద్యానిధినుండి సహాయమును పొందుచు నున్న కార్యదర్శుల విషయమువలన తెలియుచు న్నది. ఆంధ్రుల విద్యాప్రియత్వమున కిట్లు పోషణము తగియుండలేదు. మన ప్రయత్న లోపమే యందుకు కారణము. ఆంధ్రులకు విద్యాభివృద్ధియందు విముఖత్వము లేదు. కాని వారు సంకల్పమునకు తగిన కార్యోత్సాహమును చూపుట లేదు. సంవత్సరాది దినమున కార్యవరు లగు యవకు లింటింటికిని వెళ్లి విద్యాభిక్షను వేసినచో చాలసామ్య జమ యగును. పల్లెలందును పట్టణములందును పుస్తకాగారములు కలవు. అవి యీ కార్యమును సాధించుటకు తగియుండును. భాండాగారాధికారులు గ్రామవాసులతో సంప్ర దించి తమ తమ గ్రామములందు ధనమును ప్రోగుచేయుటకు కష్టముండదు. విద్యావంతులైన గాని ప్రజలు స్వీయధర్మమును నిర్వహింప జాలరు. ప్రజలను విద్యావంతులుగ చేయుటకు నర్వచేతజులును కృషిచేయుచున్నారు. పాశ్చాత్య చేతములందు విద్యాభివృద్ధికి సూత్రప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. విద్యాప్రతిభ త్రియందు మనము వారికంటె చాల వెనుకబడి యున్నాము. లోకస్థితి మణుగమును మారిపోవుచున్నది. ఆస్తికి తగిన జ్ఞానమును ప్రజలందు వికసించజేయుట విద్యాభిమానుల ధర్మము. ఆంధ్రవిద్యానిధి నిర్మితమై నాలుగైదేండ్లు గతించినను అది యింకను వైకవదళయందే యున్నది. ఇది చాల సంతాపకరము. ధనము లేనిది విద్యాభివృద్ధి సాధ్యము కాదు. ఏదాది కొక పర్యాయము ధనసహాయము చేయుట ప్రజలకు కష్టముగ నుండదు. విద్యాభిమానులు తమ యభిమానమును కార్యరూపమున జూపుటకు సంవత్సరాది పండుగవంటి పర్వ దినముకంటె పుణ్యసమయ ముండదు. దానవిర తులును, విద్యాభిమానులును, జ్ఞానావంతులును, ధనవంతులును సంవత్సరాది పండుగదినమున విద్యానిధికి విరివిగ కానుకలర్పించి ఆంధ్రుల విద్యాప్రియత్వమునకు తోడ్పడ ప్రార్థించుచు న్నాము. ఉత్సాహవంతులు శ్రమపడి చందాలు వసూలు చేసి విద్యానిధికి వంపి మాతృసేవ చేయుటకు కోరుచున్నాము. ఆంధ్రులు సంవత్సరాది దినమున ధనసహాయమును చేసిన గాని యిదివరకు వేతనములు పొంది చదువుకొనుచున్నవారికి తిరిగి వేతనము లిచ్చుటకు ఏలుండదని కార్యదర్శులు తమ ప్రకటనమునందు తెలిపిరి. ఇది గాక కొత్తవారికిని వారు సహాయము చేయవలసియుండును. ఏనికి ధన మవసరము. ఆంధ్రవిద్యానిధివాసరమున జమయగు ధనమును బట్టి యిది సాధ్యము కాగలదు. సంవత్సరాది ఆంధ్రులకు విద్యావాసరముగ వరిణమించినది. ఆ పుణ్యదినము పట్టుమని పదిదినములైనను లేదు. ఉత్సాహపూరితు లగు విద్యాభిమానులు భిక్షలు వసూలుచేయుదు మని తెలిపియున్నారు. అట్లు తెలిపియుండనివారు కూడ సంచలనము చూపి వని చేయుదురని నమ్ముచున్నాము. ప్రజలు వారికితోడ్పడి తమ విద్యాభిమానమును సార్థకము చేసి ఆంధ్రవిద్యానిధిని పోషించుదురుగాక!

మద్రాసు కార్పొరేషనుసభ

మద్రాసు కార్పొరేషను సభలో, పెంట్లందు ప్రభువుగారికి వీడ్కోలుపు విజ్ఞాపనా శత్రుము నిప్పించుటకు, డి. బి. త్యాగరాసు శ్రేష్ఠిగారు మరయొకమారు ప్రయత్నించిరి. వెనుక నొకమారు, డి. బి. రామానుజము శ్రేష్ఠిగారి ప్రియమైన సంతి, సభ్యుల యభిప్రాయము గనిపెట్టి తమ తీర్మానము నుపసంహరించి కొనిరి. ఆసభయందే, త్యాగరాయశ్రేష్ఠిగారి రిందుల కంగీకరింపమని దెలిపిరి గాని, ప్రయోజనము గలుగలేదు. వెనుకటి కార్పొరేషను సభలో శ్రేష్ఠిగారి నమ్మపై చర్చ నిలిపివేయబడెను. విస్తృతసభలో తిరిగి ఈ తీర్మానముపై చర్చ జగెను. త్యాగరాయ శ్రేష్ఠిగారు పెంట్లందు ప్రభువుగారి వదిపాలనాశ్రేష్ఠతను ప్రశంసించు దొడగిరి. కాని, సభ్యులకు వీరి యుపన్యాసము రుచింప లేదు. తుదకు శ్రేష్ఠిగారు తమ తీర్మానము నుపసంహరించుకొన వలసి వచ్చెను. పెంట్లందు ప్రభువుగారి కాలములో జరిగిన నిర్బంధప్రవాసములు, రివీరి సంబంధ యుత్తరువు, నుభుర కలవరము మొదలగునవి యటుండ, త్యాగరాయ శ్రేష్ఠి ప్రభువులు నిరసించిన మ్యునిసిపలు బిల్లు విషయమై గూడ ప్రజాభిప్రాయము ప్రోసివేయబడినది. దేశభక్తను వత్తికపై నిటీవల విధించిన జామీను ఉత్తరువు, వారి పరిపాలనావ్యభావమును తేలవరచు చున్నది. కార్పొరేషను సభవారు వనికీరాదనిన చట్టమునే, ప్రభుత్వము వారు శాసనము గావించిరి. ఇట్టిస్థితిలో, కార్పొరేషను సభవారు శ్రేష్ఠిగారి తీర్మానము నంగీకరించినచో, మిగుల హాస్యాస్పదముగ నుండి యుండెడిది. సభాభిప్రాయము గనిపెట్టి శ్రేష్ఠిగారు తమ తీర్మానమును వదలికొనినందులకు వారి సభివందించుచున్నారము.

ఆహారవిషయకసభ

ఈ సభవారి తీర్మానములు, ఆహారపు మస్సి లిని పుష్కరించు నని దలవజాలము. బియ్యపు దిగుమతులకు, లైసెన్సుల నెక్కుడుగ నిచ్చుట న్యాయమని మే మిదివరకు దెలిపి యుంటిమి. గోక్షేహాలులో జరిగిన సభలో గూడ నిట్టి తీర్మానమే గావించబడెను. కాని పైసభవారి రిందుల కంగీకరింపలేదు. బెన్టు కంపెనీవారి మీదనే, బియ్యపు సప్లయ యంతయు నాధారపడియుండును. కీరన నాయలు కఆపురు దొంగించుటకు, మ్యునిసిపలు దీక్షముల వెలిగించెడి దినములను దగ్గించవలెనని, ఈ సభవారు తీర్మానించిరి. ఈ తీర్మాన మంతగ లాభకరము గాదు. కీరననాయలు దిగుమతి యధికారమును కొలదిమంది హస్తములలో నుంచుటచే గలిగెడి కష్టము లనుభవైకవేద్యము లగుచున్నవి. ఇట్టి కష్టములు బియ్యము విషయమున గూడ గలుగుచో, ప్రజలు పడెడి బాధకు మితి యుండదు.

కీర్తిశేషములగు దివాను బహదూరు

పి. రాజరత్నం మొదలియారుగారు వీరు నిన్నటి సాయంకాలము స్వగృహమున చనిపోయి రని తెలుపుటకు చింతిలుచున్నాము. వీరు రిజిస్ట్రేషను శాఖలో ఇగ్నెయ్టరు జనరలు వనిని సమర్థతతో నిర్వహించి, ఉపకారవేతనము ననుభవించుచు, ప్రజాహితజీవితములో నప్పటి నుండియు పాల్గొనుచుండిరి. కొంతకాలము నుండి యు. వీరు బ్రాహ్మచేతరోద్యమముపై సభిమానము వహించి యుండిరి. వీరు ప్రజలచేతను ప్రభుత్వమువారి చేతను సమానముగ గౌరవించబడుచుండిరి.

సా ని క వార్త లు

నిమ్మబాత్మ్యధారక సంఘము:—ఈ సంఘమున కింతవరకు 74 రూపాయల విరాళములు వచ్చిన వని స్వామి బ్రహ్మనందగారు వ్రాయుచున్నారు. అవి బీదలకు విస్త్రుతము మున్నగువాని వాసంకుటకు వ్యయపరచబడినవి.

సత్యాగ్రహము:—రేపటిదినము సాయంకాలము రక్తగంటలకు తిరువల్కల్లో బీదలకు సత్యాగ్రహ ఉద్యమా దేశములకు తెలుపుట కొకపాఠసభజరుగును. పి. విజయరావు వాచార్యుల, బార్ల జోసెపు, ఎస్. ఎస్. భారతి, డి. ఎ. గోపాలస్వామి మొదలియారు, పర్యాయాద్రి మహాత్మ్యగాంధీ గాక్షపస్యసింపెదరు.

మహాత్మ్య గాంధీ: ఆంధ్రదేశే పర్యటనము:—మహాత్మ్య గాంధీగారు మద్రాసునుండి బయటజేరి ప్రథమ మన గుంటూరుకును, పిమ్మట మచిలీ పట్టణమునకును, తరువాత బెజవాడకును పోవుదురు. ఒక్కొక్క ప్రదేశమున కొక దినముమాత్రమే యుండురు ఈ మహాత్మ్యుని దర్శించగోచవారి పట్టణములకు జోయి మావసించును.

మద్రాసు రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘము:—ఈ సంఘములో అధ్యక్షులగు ఎల్. ఎ. గోవిందరావుల అయ్యలగారును ఉపాధ్యక్షులగు బీసెంటమ్మగారును, కార్యదర్శులగు వాడియా, గోవిందరాజ మొదలియారు గార్లును, సభ్యులగు పి. పి. రామస్వామి అయ్యలు, నమేకత గార్లును తమదవలకు రాజీనామా వ్రాసంగిరి.

ఈ సభవారు రిజిస్ట్రేషనుప్రభుత్వమువారిలో తోడ్కొని తేగయే సంధ్యభజన స్వరంత్రముగ లెంతివార్త నంపుటను, సంఘములోని విషయచ్చి సంప్రదికరముగ జరుగకపోవుటయు యారాజాకామాలకు కారణములని రాజీనామానిచ్చిన వారు వ్రాయుచున్నారు.

మాడవకార్యదర్శి యగు ముత్తుకృష్ణ అయ్యగారు కూడ తమ ఉద్యమ రాజీనామానిచ్చిరి. కారణము తెలియదు.

చెన్నపురి కాంగ్రెసు సంఘము:—18-3-1919 తేదిని పి. పి. రామస్వామయ్యగారు ప్రాసీక యంత్రము న్నూ ఇండియా పత్రికాసంపాదకులవల నగు నాకు అందినది. అందులో నూచింపబడిన పాఠపాలు జరిగినందుకు నాకు మిక్కిలి విచారముగా నున్నది. రాజీనామా శత్రువులో 22వ తేది ఫిబ్రవరిని అంతములు చేయబడెను. కాబట్టి గాంధీ గారు చెప్పి పట్టుముట్ట వచ్చుటను గూర్చి యి యాశ్చర్యంప బడలేదు. వీరి రాకను గూర్చి ఆకాలముకం దెరికిరి తెలిసి యుండలేదు.

కార్యదర్శుల చిరుసామాయి వ్రాయబడి ఇతికలవ బంపబడుటకు పూర్వము అవి అందుకొనబడెను. కాంగ్రెసు సంఘముయొక్క సాధారణ సమావేశమువాన చర్య వీరికొ జుట కిది సంపబడిన ఇదివరకు వ్రాయబడిన కారణముల కల్లనే, అందులో ముఖ్యముగ రెండవకారణముకల్ల శ్రమలు హెచ్చయి బకవత్తుటతో పనిచేయు దుగ్ధచువుచున్నది. కాక నేను రాజీనామా నిచ్చివాను. అని చెనెంటు.

రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘముయొక్క సభ్యులు కొందరు రాజీనామానిచ్చియు ప్రయరంపబడుట గాంధీగారి రాక తోను, సత్యాగ్రహోద్యమముతోను సంబంధముగలదని నగర ములో కొందరిభి సాయపడుచున్నట్లు వాకు తెలియుచున్నది.

సత్యాగ్రహము గాని మరేవిధమయిన యద్యమయినకు గాని సంబంధములేకుండనే యీ రాజీనామాలు యుక్తముడె నని సంతకములు చేసినవారిలో కొందరును నేలకెక్కచున్నాను.

కార్యనిర్వాహక సంఘములో చర్చింపబడుటకు పూర్వమును, గాంధీగారి రాక కల్ల కొన్ని భేదాభిప్రాయములు కల్లకె యయింప నయచుండును యీ రాజీనామాలసంగతి ప్రచురింప బడినందునకు చింతించుచున్నాను:— పి. పి. రామస్వామి అయ్యలు.

రంగరాష్ట్రీయ సభాసంఘమువారి యాజమాన్యమున క్రిందటి ఆదివారము కంకలలో పెద్ద జిహారంగసభ జరిగెను. ఆసభయందున రాత్రియు శాసనముల నెదిరించుటకు సాత్విక నిరోధము నతలంబింపవచ్చు నను నూత్రము అంగీకరింపబడి ను. తేగయే లట్లనే జేసెదరుగాక యని వారు హెచ్చరించిరి. సాత్వికనిరోధమునూత్రము నెట్లాచరణలో లెట్టవలయు నదియు తెలుపు నిమిత్తము రి. చక్రవర్తి, పి. ఆర్. దాసు, ధనలో చాక్ల, హెచ్. పి. కత్తగర లొకసంఘముగ తేరిరి.

సంధిమహాసభ విశేషములు.

(తైలవతు వజ్రస్థి)

ప్రాసాదము

దేయిలీ తెలిగ్రాఫు ప్రతిక ఇట్లు వ్రాయుచున్నది. — కొన్ని నెలలు. క్రందటి నెలలకు ఇంక వైద్యమైనదియు శుభ విశ్లేషమైనదియు నగు తీర్మానమును సమర్థింపబడలేదు. అది ఒక్క ప్రభువును చేరిన వాగ్దానము అతడే ఈ సమయమున విజృంభణ ప్రధానము నుండవలసి ఈ యుద్ధమున కప్పిపోయి యుండును.

దేయిలీ వ్రాయుచున్నది. — బ్రిటన్ సంగతులను అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములందు గాని నిర్బంధ వైరిక సేవ కాల్వలనుగ నుండవలయు వాగ్దానము తొలగినది. ప్రాసాద, ఇటలీలైన ఈ నిర్బంధ వైరిక సేవలను చాలవలయు వాగ్దానమును సమర్థించివలయును.

దేయిలీ వ్రాయుచున్నది. — యుద్ధమున నిర్యానము చేయుటకు చేసిన ప్రయత్నములలో విఫలమైనది ప్రభువును నిర్యానము చేయి వలయును.

ప్రాసాద ప్రతిక ఇట్లు వ్రాయుచున్నది. — ఈ యుద్ధమున మానవ సాధారణ ప్రవృత్తిని కంట్రోల్ చేయవలయును కాల్వలను గాత్ర కారములు.

గొప్ప ప్రయత్నము

పార్లమెంటు, మార్చి 12: — పార్లమెంటు ప్రతినిధులు తగ్గించివేసి దాని నిర్బంధక ప్రవృత్తిని మార్చివేయుటకు ఉన్నతమండలి సభ వారిని నిర్యానము చేయవలయును సభ సమయము వైటను అందఱుగలది నిర్బంధవైరిక సేవలను యుద్ధమునకు చేయవలసిన ప్రయత్నములను చాల గొప్పదని అనుకుంటున్నాడు. ప్రతి నిధుల నిర్వహణను సమర్థించుటకు నిర్ణయించును. ఒక్క ప్రతినిధుల సలహాపరమతములను గాత్రంకలు తెప్పించి, బ్రిటిషు ప్రతినిధులు సలహాపరమతములను మార్చి మెట్టి అధ్యంతరమును చెప్పలేదు.

సన్నాహమాసరము

పార్లమెంటు, మార్చి 11: — మార్చి 20-వ తేదీనకు సంధి వరకులన్నియు నిర్ణయించుచున్నామని ఉన్నతాధికారి యొక్క నిర్ణయ ప్రతిక తెలియబడెను. ఏప్రిల్ 15-వ తేదీ ప్రాంతమునకు నిర్ణయించుచున్నది అతని అభిప్రాయము. వైమానికపు వరతులు.

పార్లమెంటు, మార్చి 15: — సభవారు వైమానికపు వైరిక కాల్వలను తొలగించుట చేయవలసినవరకుల సంగీకరించిరి. ఇందు కలన "డివిజియన్" విమానములను, సామాన్య విమానములను యుద్ధకార్యములకు నియోగింపబడవలసి చేయవలసినది. వాటి విమానములను మార్చుచున్నది యొక్క బడెను. ఉత్తరమున ప్రభుత్వము తొలగించు నిమిత్తము ముందుగానింపబడు సూక్ష్మవిమానములను తప్ప తక్కినవి కావిమానములను గూడ యుద్ధకార్యములకు వినియోగింపగూడదనియు తీర్మానింపబడెను.

తాత్కాలికము ; నానాదేశ సంఘము

మార్చి 20 వ తేదీన పార్లమెంటులో నొక అధికారసభ జరుగును. ఆ సభయందు తాత్కాలిక సభకు నానాదేశ సంఘమును గూర్చి యేమి అభిప్రాయమునున్నదియు తెలుపబడును. అట్లు తాత్కాలిక అభిప్రాయములు తెలుపు నిమిత్తము సభకు ప్రతినిధుల నందరిని బంధించు యూరపు, ఆసియా, దక్షిణ మెరికాలలోని తాత్కాలిక లండన్ లోని ఆహ్వానము లంపబడెను.

చిత్తు తీర్మానమున సంగీకరించుట

పార్లమెంటు, మార్చి 12: — పార్లమెంటు ప్రతినిధులు: — సంధి యారంభమున జర్మనీకి నిధింపవలయు వైమానికపు వరతులను గూర్చి యుద్ధకార్యములకు తగ్గించిరి. సైనికాదు భక్తియు, తిరుగుచేసిన చిత్తు తీర్మానములను వారంగీకరించిరి.

కీలుకాలువ

పార్లమెంటు, మార్చి 13: — తత్ఫలము కాలువలు మొదలను కాటి సమస్యల వారించిన నియమించబడిన కమిషనువారు, కీలుకాలువ మార్గమున నన్ని నాళములు నిర్మాణమున ప్రయత్నము చేయవలసినదియు, అన్ని యుద్ధనాళములను, వర్తక నాళములను ఆహారము నిరభ్యంతరముగ నుండవలయుననియు, కాలువమార్గము జర్మనుల స్వంతముగ నుండవలయుననియు సూచనలు చేసిరి.

వైద్యము కోరిక.

పార్లమెంటు, మార్చి 9: — పార్లమెంటు సభి వరతులను తగ్గించు వరకు తత్ఫలము చేయవలసిన వరకు వైద్యము కోరికలు తెలియజేయుచున్నది. అందువలన ఒక వైద్యము ప్రతినిధి, సమాఖ్య ఎం. వైమాన్సు గారు, పశ్చిమరంగ మండలి ఏర్పాటులకు గూర్చి తగ్గించు సమయమున సభలోనికి వచ్చెను.

నిర్బంధ వైరిక సేవను తొలగించుట.

మిత్రమండలి ఆశయములు.

లండను, మార్చి 12: — జర్మనీదేశమునకు నిర్బంధ సేవను తొలగించవలయునని సంధి సభలో తీర్మానింప బడుట సంధి సభా ప్రతినిధుల చాల విభిన్నతలమును, ఇది లాయను లాట్టి గారి ఆశయమును ప్రకటించు చున్నదనియు ప్రతికలు వ్రాయుచున్నవి.

అడ్డయేటిక్కు సమస్యలు

పార్లమెంటు, మార్చి 18: — సంధిసభవారికి వంపిన విభిన్నతలము ఇటలీ ప్రతినిధులు అప్పుడు ఎడిజ్జిని, బ్రెంటిసో, జాలియను అలప్పు వేరిషియాలను గోరి. జాలియను అలప్పును త్రమీ ఇటలీ తూర్పుదేశము బంధించుటకు జాలియందుననియు గోరిజియా, బ్రెస్టి, పోలా, ఫీయూమయలును, అడ్డయేటిక్కు సమస్యలను వలెనుండెను అనేక నగరములను, గ్రామములను దేశము వధ్యమందు నగరములు గ్రామములు మొదలగు వానిలో నశింపజేయు ఇటలీవారిని. అందుల కెంతమాత్ర మధ్యంతరము లేదు. ముం దెట్టి ప్రమాదమును గలగలకుండు నిమిత్తము డాల్యాటియాలో న్యాయమైనంత భాగముగూడ ఇటలీ కీలు బడవలయును.

జెకోవ్లావక్కు లెస్టి.

పార్లమెంటు, మార్చి 11: — జెకోవ్లావక్కుల నూతనశ్రభుత్వము వారిని తొలగించుటకు జర్మను మాంగేరును, జర్మను ఆస్ట్రీయను కుట్ర చాల వికారప్రయత్నములతో జరుగుచున్న సంగతి గ్రహించబడెను జెకోవ్లావక్కు ప్రతినిధి సభవారికి తెలియబడెను.

జర్మను దళములు.

పార్లమెంటు, మార్చి 11: — పార్లమెంటు సందలి చిత్రముల లెట్లు తెలియ చేయుచున్నాడు. — జర్మను సేన లండన్ వైకో దోగ్గుల సంఖ్య 4500 వలె తగ్గించబడెను. నావికావర్తమున నాటగు విరమ క్లామమును, 5 ప్రాయజములను, 28 డిప్లొమెటులను ఉండవలసిన వని నిర్ణయించబడెను.

తాత్కాలిక సంధి

పార్లమెంటు, మార్చి 9: — 18-వ తేదీన ప్రతినిధుల తాత్కాలిక సంధిరాయబరముల మాట్లాడుట యుద్ధసభవారు తగ్గిన యేర్పాటుల నొసరించిరి. ఈ యేర్పాటుల ప్రకారము రాబోవు పంటకాలము వరకును మిత్రమండలివారు జర్మనుల కాపార సామగ్రిలను సత్వము చేయుదురు. అందులకు జర్మనీ వారికి 1. నేలబొగ్గు, పొటాషులను, 2. తటస్థదేశములందు జర్మనీకి రావలయు వాటిలను, 3. జర్మనీ దేశమునకు విదేశీయులకుండు సేవ్యురీలను అది మిత్రమండలి వారికియవలయును. ఈ మాదిరినవలసిన 10 కోట్ల పానులు లభించును. ఈ పానుల సరఫరాకు చాలవని తలంపుచు చున్నది. ఈ సూచన లంగీకరింప బడునని మిత్రమండలి ప్రతినిధులు తలంచుచున్నారు.

బోజన పదార్థముల కలపు.

పార్లమెంటు, మార్చి 9: — జర్మనీదేశములోని బోజనపదార్థముల స్థితియు, బోజనమును జనులలో ప్రాప్తించుటకు గలిగిన వర్తకసాధనముల కనుగొనుటకు ప్రభుత్వపుటెట్లు ఒక నెల రోజులు జర్మనీగుండా ప్రయాణముచేసి, ప్రయాణమున, సాక్షనీలోని స్థితివిషయము గా నున్నదని నివేదించిరి.

ఇంగ్లండు

నావికావ్యయముల పట్టిక

లండను, మార్చి 18: — 2,80,000 మంది పనివాండు నావికావర్తమున పనిచేయ వచ్చునని తీర్మానమును ప్రజలందఱుకు తెలియజేయు సంగీకరించిరి.

హెలిగోలాండు.

లండను, మార్చి 12: — ప్రజలందరియందు ప్రశ్నల నడుగునపుడు డార్జింగ్ మెర్క్యూ గా గాబిట్లు చెప్పిరి. హెలిగోలాండు దేశము జర్మను సామగ్రి దళముల యధీనమందున్నది. జర్మను నావికావర్తమున నింతను కరణు జొరనిదళములు దాని గాను చున్నవి. హెలిగోలాండు భావిస్థితి యెట్లుండునదియు, అది జర్మనీయధీనమందున్న జర్మనులు చాలవరకు సమద్రమువై సభివారము చేరాయించునదియు సంధిసభ వారిలోనియచు న్నారు. పట్టుకొనబడిన జర్మను నామములు! మంచివేయవలయు సమూహవరకు (వెసి డెంటు విల్సను గా రంగీకరింపవలె నను మాటలను కాదని డార్జింగ్ మెర్క్యూ గా గా తెలిపిరి.

జర్మనుయధి నౌకలు.

లండను, మార్చి 12: — ప్రజలందరియందు వైకోంటు కర్జును గారికి ప్రత్యుత్తరము సేయవల డార్జింగ్ మెర్క్యూ గా గాబిట్లు చెప్పిరి: ఇప్పటికి జర్మను పూర్వజలంతర్గాయలలో 54 అమృతములైనవి. తక్కినవి అమృతములను. అట్లుముటవలన వచ్చునామము మిత్రమండలివారు తలచుకొందురు. వారేకొలదిని పంచుకొనవలయుననియు ఉన్నతమండలి సభ వారు నిర్ణయించెదరు. పట్టువడిన జర్మను యుద్ధనావలలో మిగతా వాటి నేమి చేయవలసినియు సభవారు నిర్ణయింపలేదు.

నావికావర్తమువారి ప్రశంస

లండను, మార్చి 12: — నావికావర్తముల పట్టికను గూర్చి ఉపన్యసించుచు వాల్టరు లంగ్ గారి టిప్పిని: — నావికావర్తమువారు యుద్ధమునం దెంతటివని చేసినో తెలుపుటకు నావికావర్తమువారు సంగతుల నన్నిటిని క్రోడీకరించుచున్నారు. ఈ కథనము యుద్ధసంబంధములకు అన్యుతకథనము లందెల్ల నన్యుతకథనముగ నుండగలదు. ప్రాసాద, మెసపొటే మియా, మొదల గాగు ప్రవేశములందు జరిగినయుద్ధమున కది చేసిన యతిమిత సహాయ ముండె సాహసో మొదల ఆఫ్రికానరన్సుల వరకునుగల ప్రదేశములందరికీను క్రతువుల కడిచాల ఒత్తిడిని గలిగించెను. జర్మనా నావికావర్తము కరణు జొరని నావికావిజయము నొందుటకుండు చాలవలసింది. నావికాకాత్రు మెంత అభివృద్ధినించినదియు తెలుపుచు ప్రస్తుతము దృష్టిచాలమారము వ్యాపించునట్లునే చాలమారు నందలిధ్యనినూడ గ్రహించుటకు ఏర్పాటులు చేయబడినవి. ఇకముందు నావికావిధాన మెట్లుండునదియు తగ్గించుచు యుద్ధఅటోపమంత ముత్పూర్తిగ సంత మొందులోపల చునమెట్టి ఏర్పాటుల సుసరించినను చాలతప్పింపును సుసరించినవారమగు దును. 480000 గరిష్ట సంఖ్య కాని ఈ సంఖ్య తగ్గించబడునని తలంపుచుచున్నది. సైనిక సేనకుండి విదవి పెట్టబడువారిలో నూటికి 55 గుడ చొప్పున అప్పుడేదేది పెట్టబడెను. నగరము 11-వ తేదీనండి విశేషవరమాణమున గట్టుకడేరింపబడిన నావికానిర్మాణ ప్రయత్నములన్నియు నానీవేయబడినవి. వానిలో చిన్నివికొన్ని వర్తకసాధనార్థము ముగియగలిగింపబడుచున్నవి.

పారిశ్రామిక స్థితిగతులు.

లండను, మార్చి 12: — కార్మికమండలిలో గారు లండను నగరము దుపస్యనింపుచు నిట్లు చెప్పిరి: — ప్రపంచ మండలి పారిశ్రామిక సమస్యల నెల్ల వారిలోనియ నిమిత్తము సాంకర్షిక కార్మిక సభ సేవ దాని నెలకొల్పబడు పార్లమెంటులో అంత రాష్ట్రీయపుటోడంబడియొకటి చేసికొనవలయును. ఈయెడలండి కలోరేడు ప్రతిజాతినినబడుచు ప్రతినిధులందరు నావికానిర్మాణ దొరలనువారిచే నియమింపబడవలయును. పెట్టుబడి దారు లొంగిరి. కార్మిక లింకోకరిని నియమింపవలయును. ఈ కన్వెన్షను చిత్తును బ్రిటిషు కార్మిక మండలివర్తమువారు తయారు చేసిరి.

ఉత్తర సభావర్తకత.

లండను, మార్చి 12 — లండను నగరము దుపస్యనింపుచు కార్మికమండలిలో గాబిట్లు: — మాలీయ, నిబద్ధిగమును గూర్చి పారిశ్రామిక సభవారు జయిగించిన సంఘముల ఫలితముగ కార్మికములకు పారిశ్రామిక సంఘములు నెలకొల్పబడుననియు, అది చున పారిశ్రామిక సమస్యలను గూర్చి గర్జన మెంటువారిని ప్రజలను తగిన భోగొట్టు చేప్పవనియు ప్రాసాదగారి (గ్రేటు బ్రిటనులో గూడ ఉన్నత కార్మికసభ యొకటి నెలకొల్పబడునని తానెంచుచున్నాడు. కనిష్ట పరిమాణపు కూలీలను, గరిష్ట పరిమాణపు పనికాలమును నియమించుట త్యాగకర్మకమనెంతి అభిప్రాయము.

ఒక వైశ్యవితంతువు కావలెను.

చక్కగా చదువుకొనిన యొక అంకమైన వైశ్యుల వితంతువు కావలయును. వరుని వయస్సు 28 సంవత్సరములు. వైశ్యులజాదు, గర్భ మెంటున రూ 100 ల యుద్వ్యగమున నున్నాడు. ఈ విషయమై వ్రాయు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు మిక్కిలి రహస్యముగ నుండవలయును. (1529) సింహాంకం ఆంధ్రప్రదేశ్, మదరాసు.

Peace Conference.

The Peace Treaty.

LONDON, March 12.
PARIS:—A high authority to-night expressed doubts that the Peace Treaty would be ready on March 20th. He was of opinion that the middle of April would be more likely.

Aerial Disarmament Terms.

LONDON, March 15.
PARIS:—The Council adopted the aerial disarmament terms, which, generally speaking, end the military use of dirigibles and aeroplanes, but commercial planes are permitted. Naval planes are also barred, excepting a hundred seaplanes for minesweeping in the North Sea.

Neutrals and the League.

An invitation has been sent to neutrals in Europe, Asia, and South America asking them to appoint representatives to an un-official conference in Paris on March 20th for the purpose of giving them an opportunity of expressing views on the League of Nations.

Draft Articles Adopted.

LONDON, March 12.
A "communiqué" from Paris states that the Supreme War Council discussed the aerial terms to be imposed on Germany in the peace preliminaries and adopted the articles drafted by the military experts.

Kiel Canal Navigations Open.

LONDON, March 13.
PARIS:—The Ports and Waterways Commission has recommended that there be open navigation for all nations through the Kiel Canal, which should be free to all merchant ships and warships, the Canal remaining under German ownership and operation.

Heligoland.

Still Held by Germany.

LONDON, March 12.
In the House of Commons, at question-time, Dr. Macnamara stated that Heligoland was still in the possession of German armed forces, and protected by the unsundered portions of the German navy. The Peace Conference was considering the future status of Heligoland, the German possession of which constituted a valuable adjunct to the exercise of sea-power by Germany. Dr. Macnamara denied that President Wilson dissented to the proposal to sink the captured German fleet.

Belgium's Desire to Participate.

LONDON, March 9.
PARIS:—It is understood that Belgium has requested to be admitted to discussions on preliminary peace. Consequently one Belgian representative, probably M. Hymans, will attend the discussions concerning the settlement on the western front.

General Plumer's New Post.

Governor of Malta.

LONDON, March 14.
It is officially announced that General Plumer has been appointed Governor and Commander-in-Chief of Malta in succession to General Lord Methuen, who has resigned.

Import of Imperial Products.

Licence Limitations.

LONDON, March 12.
The Board of Trade announces that the general licence permitting the importation of Imperial products and manufactures will not at present apply to gold or articles containing gold, except when consigned direct to the Bank of England, and spirits, except brandy, rum, and hops.

The Armistice.

Resumption of Negotiations.

LONDON, March 9.
PARIS:—The Supreme War Council has formulated plans for the resumption of the Armistice negotiations at Brussels on the 13th instant. The plans provide for taking over the German merchant ships in return for supplying food until the next harvest. Germany paying for it, firstly, with coal and potash; secondly, through Germany's credit in neutral countries; and thirdly, from foreign securities held in Germany, the three sources yielding £100 million, which is the amount required to furnish adequate relief. The Allied delegates think that these proposals will be acceptable.

Adriatic Problems.

Italy's Claims.

LONDON, March 13.
PARIS:—The Italian delegates' memorandum to the Peace Conference claims the Upper Adige, Trentino, Julian Alps, and Venetia. It says the Julian Alps, alone can close Italy's eastern gate, and declares that Gorizia, Trieste, Pola, Fiume and numerous towns and villages, on the Adriatic coast and in the interior, are indisputably Italian, while, in order to eliminate all danger, a just share of Dalmatia must be restored to Italy.

Guards' Triumphant March.

LONDON, March 12.
The Household Cavalry, and the Brigade of Guards will have a triumphal march through London on March 22nd.

Germany's Forces.

LONDON, March 11.
PARIS:—Correspondents in Paris state that officers in the German army will be limited to 4,500. The navy will consist of six ironclads, five cruisers and thirty-eight destroyers.

To Kill Conscription.

Allies Aim in Germany.

LONDON, March 12.
Papers acclaim the Council's decision to abolish conscription in Germany as being the most notable episode in the history of the Peace Conference, and a triumph for Mr. Lloyd-George.

The "Daily Telegraph" says:—Till a few days ago nothing so bold and decisive was contemplated. It is the work of one man, and if he had not been the British Premier at this moment, this chance would have been missed.

The "Daily Chronicle" says:—There is now no risk of perpetuating conscription in Britain or the United States. We cannot suppose that France and Italy were to cumber themselves indefinitely with conscription.

The "Daily Mail" says:—This is the greatest practical step yet taken towards the discouragement of war.

The "Star" says:—The chief credit for this immeasurable human blessing is due to Mr. Lloyd George.

The Greatest Blow.

LONDON, March 12.
PARIS:—The Supreme Council's decision to cut down the German and abolish its conscriptive character are regarded inside and outside Conference circles as the greatest blow ever dealt to conscription. The delegates' decisions were unanimous, and the only opposition was from military advisers, except British military advisers.

Surrendered German Battleships.

Fifty-four U-Boats Sold.

LONDON, March 12.
In the House of Commons, replying to Viscount Curzon, Dr. Macnamara stated that up to the present fifty-four former German submarines had been sold. The others would be sold and the proceeds would be divided among the Allies on a scale to be settled by the Supreme Council. The Council had not yet decided on the disposal of the other captured German warships.

The Czecho-Slovak State.

German Conspiracy Discovered.

LONDON, March 11.
PARIS:—The Czecho-Slovak Delegate informed the Council that a widespread German-Hungarian and German-Austrian conspiracy to overturn the new Czecho-Slovak Government had been discovered.

Industrial Conditions.

An International Convention.

LONDON, March 12.
The Minister of Labour, Mr. Horne, speaking in London, to-day, stated that an International Convention would shortly be signed in Paris establishing an annual Labour Conference to discuss the industrial conditions throughout the world. Each nation, who was a party to the Convention, would have four representatives, two appointed by Government, one by Capital and one by Labour. The draft of this Convention was prepared by the British Ministry of Labour.

Plea for a Supreme Council.

LONDON, March 12.
Speaking in London the Labour Minister, Mr. Horne, said he hoped the result of the work of the Committees of the Industrial Conference on Wages and Unemployment would be the establishment of permanent Industrial Councils which would inform the Government and the community regarding the great industrial problems. He hoped to see a supreme Labour Council established in Great Britain like that in France. It was highly desirable to fix minimum wages and maximum hours.

Bombay Polo Tournament

The Final.

BOMBAY, March 18.
The concluding game in the Bombay Open Polo Tournament for the Handsome Cup, presented by General Nawabzada Obaidullah Khan, was played off on Monday evening on Wellington Sports Club ground in the presence of a large attendance, including Their Excellencies the Governor and Lady Lloyd. The teams engaged were as follows:—Bhopal—Jemadar Md. Ishak, Nawab Hamidulla Khan, Rissidar Goham Ahmed and Mahomed Hussain (back). The Fire Flies—Captain Crawford, Mr. Gove, Captain Nawab of Savanur and Captain Nethercole (back). Umpires were Major Grunshaw and Thakore Motilal. The Bhopal team asserted themselves from the beginning, but they were on occasions put upon their defence. It was the superior side. The young Nawab Hamidulla Khan played a sound game for Bhopal. For the Fire Flies, Captain Nethercole and the Nawab of Savanur were conspicuously good. In the fourth chukker Goham Ahmed's pony fell down and he was hurt. His place was taken by Imtyaz Ali, who was once a conspicuous member of the Central India Horse Polo team. He showed he had lost nothing of his earlier days dash. The game in the end resulted in victory for Bhopal by eight goals to one. At the conclusion Her Excellency Lady Lloyd handed the Challenge Cup to Nawab Hamidulla Khan with graceful compliments and presented four small replicas of the cup to the members of the winning team.

The Haj Pilgrimage.

King of Hedjaz Announcement.

BOMBAY, March 17.
A telegram has been received in Bombay from Jeddah stating that His Majesty the King of Hedjaz wishes it to be known throughout India that in the case of any Moslem wanting to perform the Haj pilgrimage or visit Holy Tomb of the Prophet at Medina before or during or after the ensuing pilgrim season, the Arab Government are quite prepared to do everything necessary for the comfort of the pilgrims, facilitating means of travelling and the ensuing safety of travellers whether they desired to proceed to Medina "via" Yambo, Rameh, Jeddah or Mecca.

The Empire's Navies.

Their Past and Future Work.

LONDON, March 12.
In the House of Commons Mr. Long, moving the vote for a naval "Personnel" numbering 280,000, said that between August, 1914, and March 2nd, 1919, a colossal number, approximately twenty-three-and-a-half million effective, three-and-a-half million non-effective, two-and-a-quarter million animals, and forty-eight million tons of British military stores, had been militarily transported by sea. Since the armistice minesweepers had destroyed fifty-five hundred moored mines. No merchantmen adhering to the prescribed routes had been damaged by a moored mine. The Empire might well be proud of the mercantile marine, for no ship ever failed to sail for want of men, despite some of the latter being torpedoed five times. After referring to the difficulty of foreshadowing the future naval policy until the peace terms were signed, Mr. Long said that demobilisation was proceeding as rapidly as was consistent with safety.

Mr. Long, alluding to Admiral Viscount Jellicoe's tour said the object of the visit was to try to secure greater co-operation in future between the navies of the Empire. He believed that, with the spirit of give-and-take, most satisfactory results would be the outcome of the visit, if we rightly realised our respective responsibilities and possibilities. He looked forward to a time when the overseas navies would play an even greater part than in the past. The admiralty fully realised its duty to provide a navy sufficient for imperial needs, but the only plan which could presently be laid down was that the future navy must be able to show the flag throughout the Empire. The navy must not only maintain the integrity of the Empire, but continuously play a leading part in preserving the peace of the world.

Britain's Navy.

Includes Thirty-three Dreadnoughts.

LONDON, March 12.
In the House of Commons Dr. Macnamara said the British had thirty-three dreadnought battleships and nine dreadnought battlecruisers on December 31st. So far as he knew no capital ships would be laid down in 1919. The construction of three out of the four dreadnought battlecruisers, which were being built on December 31st had been abandoned. (Cheers.) He estimated that the "Hood," the remaining battle-cruiser would be completed in November.

The Mediterranean Squadron.

The provisional composition of the Mediterranean squadron is six battleships, six light cruisers, a destroyer, flotilla and a submarine flotilla.

Naval Budget Passed.

LONDON, March 13.
The House of Commons unanimously adopted an estimate authorising a naval "personnel" of 280,000.

Navy's War Activities.

Weight of Its Hand.

LONDON, March 12.
In his speech on the Naval vote, Mr. Walter Long said the Admiralty was preparing a plain and straightforward statement of the Navy's part in the war, which would prove one of the most wonderful stories ever told. He dwelt on the worldwide activities of the Navy during the war. It had not only made its power felt in great battles in France, Mesopotamia and elsewhere, but from Scapa Flow to the African lakes, the weight of its hand had been fully appreciated by the enemy (Cheers.) He declared that the final surrender of the German navy was a greater victory than could ever have been achieved by action at sea. Referring to the progress of naval science he singled out, as an extraordinary development, the way in which hearing had been made to serve as effectively as sight. With regard to the future policy, he considered that until the dust of the war was completely dispersed, we should be very rash and even criminally wrong if we adopted definite plans now and proceeded to carry them out. The vote for 280,000 men comprised a maximum figure but it was hoped to reduce the number. Fifty-four per cent of the men eligible for demobilisation had been demobilised. Every effort was being made to cut down the expenditure and construction of a large number of ships of every description had been stopped since the 11th November. Some of the smaller ones were being converted to mercantile uses.

Looting on West Coast.

Warehouses Broken Into.

CALCUTTA, March 16.
As noon to-day a rumour got about that grain warehouses would be looted. An hour or so later, the rumour proved true. Large crowds proceeded towards the sea end of the Big Bazaar quarter began systematically breaking open warehouses, wholesale godowns, retail shops and bazars. Looting went on till late in the evening, and it is estimated that about 10,000 bags of rice were removed, besides large quantities of oil, ghee and other provisions. The police turned up after the looting had begun but could do little to prevent what was going on. The principal sufferers are Banias, Moplahs, and Nair wholesale importers. The looting is the outcome of the prohibitive prices which merchants and retailers have obstinately persisted in demanding in spite of official remonstrations and symptoms of public discontent.

The I. D. F. detachment from West Hill has been brought up to help the police in guard and patrol work.

Information has just been received here to the effect that last night, some looters looted copra of the value of over Rs. 2,000 which had only just then been brought from Badagara Payyoli and other places and landed at Pathiyath near Elathoor, a place situated at a distance of about seven miles from Calicut.

The Indian Legislative Council.

Rowlatt Bill Passed.

Hon'ble B. N. Sarma Resigns.

(From Our Correspondent)

BY WIRE.

The Second Bill.

DELHI, March 18.

Sir William Vincent moved that the Report of the Select Committee on the Second Rowlatt Bill be republished. He said he did not need to discuss the details of the Report because their intention was to republish the Bill as amended and that decision, he might mention, was arrived at in agreement with all the non-official members in the Select Committee. It would be premature to discuss the details and they could do so better in the light of criticisms that they might receive. He added, however, that the first clause of the Bill to which great objection had been taken, namely, to enact a new clause 124-B had been omitted "in toto" from the Bill as amended.

Pandit Madan Mohan Malaviya wished to know whether when the opinions of various bodies were received the Bill would be referred back to a Select Committee.

Sir William Vincent replied it was premature at the present moment to prejudge what action would be taken on receipt of opinion.

Pandit Madan Mohan Malaviya then moved an amendment that on the receipt of opinions the Bill should be recommitted to a Select Committee.

His Excellency said the Hon'ble Member had not given notice of this amendment.

Sir William Vincent observed he was very glad to forego notice. The amendment was then allowed to be discussed.

Continuing, Pandit Madan Mohan Malaviya said the statement in the Select Committee's Report on the Bill that he and others withdrew from the Committee was partly incorrect. It did not state the reason why they withdrew. They did so in view of His Excellency's ruling that members not signing the main Report were not entitled to take on dissenting minutes. They wanted to keep out of the Committee until that ruling was reversed.

At this stage the President intervened, and said it was not open to the Pandit to question his ruling.

Pandit Malaviya said he was merely raising the question of privilege.

The Viceroy said he should do so without questioning the ruling of the Chair.

Pandit Malaviya said in that case he had nothing more to add and formally moved an amendment to Sir William Vincent's substantive motion.

Mr. Patel who followed Pandit Malaviya, said Sir William Vincent had given notice of withdrawing the motion which had been put on the agenda, and circulated to members, and he wished to know whether one member could withdraw a motion without the permission of the Council.

Sir William wished to know whether the Hon'ble Member suggested that he could be forced to move a motion that he did not desire to move.

Mr. Patel said his point was a motion could not be withdrawn without the permission of the Council.

Sir George Lowndes observed that the Hon'ble Member was confusing two things—a motion moved, and a motion of which only notice had been given. There was nothing in the rules to suggest that a motion of which notice was given ought to be moved.

Sir William Vincent said he was perfectly willing that the Hon'ble Member, if he so desired, should move that motion.

Mr. Patel said he only raised the question as it affected the privileges of members of this Council. He did not desire to move it.

His Excellency ruled against Mr. Patel.

Mr. Patel supporting Pandit Malaviya's amendment, said three members of the Select Committee did not serve on the Select Committee and they resigned.

Sir George Lowndes rose to a point of order, saying that no member sent in his resignation. They merely absented themselves.

Mr. Patel proceeded to say that three members had handed in their resignations. Pandit Malaviya, rising to correct the statement of Mr. Patel said:—he did not resign, but kept himself away till the ruling was given as to whether their minute of dissent would be accepted or not. Mr. Patel said, as far as he knew, Mr. Khaparde resigned.

Sir George Lowndes:—No, he did not resign. He was simply absent. (laughter.)

Sir William Vincent, replying, said when opinions were received in examination of details was required, if opinions varied and modifications and changes were suggested, no argument would be required to recommit the Bill to a Select Committee. Surely that was not an unreasonable attitude to take up.

The Council would never be unready to commit a Bill to a Select Committee when a necessity arose.

The amendment was, on division, negatived by 9 votes against 35.

Mr. Patel moved that the Bill, as amended by the Select Committee, be shelved.

The Viceroy ruled him out of order on the ground that the amendment was merely a negative one. His Excellency said Mr. Patel could, if he so wished, speak on Sir William Vincent's motion.

Mr. Patel thereupon proposed the motion. He maintained that the Bill as amended by the Select Committee did not in any sense amend the Indian Penal Code. It could not be called the Indian Penal Code Amending

Bill. He asked the Viceroy to consider what the High Courts would think of this august assembly if they said that it was a Bill recommended by their Select Committee to amend the Indian Penal Code. (laughter) Another ground on which he opposed the motion was that the present Bill should be taken up along with the question of general revision and amendment of the Criminal Procedure Code, which was already under consideration.

Sir William Vincent said the principal argument of Mr. Patel was that it would be more convenient to discuss these proposals when the Council considered the amendment of the Criminal Procedure Code. In this connection he might say that the Amending Bill had been published and circulated for opinions and the course proposed by the Hon'ble Member would mean that they would not have opinions of Local Governments and High Courts on the present Bill. With regard to other remarks of the Hon'ble Member Sir William said these comments made it more necessary that they should have further expert opinion on it. He thought in this matter the Government was treated with a little want of consideration.

The motion to circulate the Bill for opinion was then passed.

On the motion of Sir William Vincent the Council passed the amendments in favour of persons affected by orders to be made, under the first Rowlatt Bill. By these amendments on the expiration of the Defence Act the Government would have to serve order on the interned if they desired his further internment, and after receipt of his representation the Government could have to refer the case to the investigating authority before passing the final order of continuing the internment.

Sir George Lowndes then explained certain drafting changes made in the Bill.

The Anarchical and Revolutionary Bill.

Sir William Vincent then moved that the Anarchical and Revolutionary Crimes Bill, as amended, be passed into law. He said in making this motion he must at the outset express his great regret that in spite of the important modifications they had made in the Bill and in spite of their attempt to meet the wishes of the Hon'ble Members the Government were not able to secure more support for this measure. He, however, hoped that most of the members would admit that the attitude of the Government was not unreasonable and that they had done their best to meet them in making important modifications. At the same time he quite realised the feelings of the Hon'ble Members. Their extensive dislike of the measure was based on the apprehension that powers under this Bill might be abused. There were possibly other members who were actuated by other motives. But he did not address his words to those members. He was addressing these words to those whose co-operation the Government sought. He asked them to consider the position from the point of view of the Government. The Government examined the position from their point of view and had done all they could to meet them and had made changes in the Bill which would commend to them as improvement. The position as had appeared to Government was very clear. The facts were well known that the revolutionary movement was there. He wanted the Council to remember that this statement of facts was not arrived at by the Government or by a blessed tribunal, but a thoroughly impartial and independent tribunal. It had been said that the movement was dead. He wished that were true, and that it was not incumbent on them to introduce a legislation of this character. He would not repeat his arguments to show that the movement was there and was very much alive. He would ask the Council to reconsider the position and say whether the movement was not happily still prevalent. He believed the movement had been scotched, and he looked upon any recrudescence of it as a very terrible calamity. He asked if there was no revolutionary party, why did the Bengal Council, in a recent motion for the release of internees, decide to do nothing of the kind? The feeling in the matter could be gauged by the fact that no division was asked for, and that the mover found on support from the Council. He had been told that the members sincerely sympathised with the Government to suppress this form of crime. His regret was that the sympathy was sometimes not a little more constructive. The only argument that appeared to him to be of weight was that the present law was adequate and Section 108 of the Criminal Procedure Code and the Act of 1908 provided them with all the powers they required. He asked the Council to consider the facts and say whether it had not been proved to the hilt that those measures had been found inadequate. He asked them to go back to the Memorandum of Sir Narayan Chandavarkar and Justice Beachcroft, which he regarded as most valuable, to read the speeches of Mr. Provost Mitter and other members in the Bengal Council made recently.

Continuing Sir William said the main criticism, has however, been based on different lines. It was said the Bill was an unfair infringement of the liberty of the subject, and that it was repugnant to all ideas of western justice. The Government admitted it was a very serious and drastic measure, but he asked them to look at things from the practical point of view rather than from theoretical. He asked them to remember the authority by whom the Bill had been recommended. All, except one, were judicial officers; who would be entirely unlikely to suggest this remedy if there had been any other remedy which would satisfactorily cure the disease. He wanted them to remember that the circumstances in which the bill could be brought into operation and the people to whom it would be applied were very special. He had heard a great deal during the debate,

of the liberty of the subject being infringed, but even now he asked the members to co-operate with the Government and the authorities in crushing the movement through ordinary courts. He asked them to use their great power to induce the public to assist them (Government) by coming forward as witnesses, by doing their duty as jurors, honestly and frankly, and if even now the Government secured that support from the public, he believed the necessity of bringing this Bill in force would be very much less. He asked for the co-operation of members again in crushing this movement. He mentioned this because the Government were particularly anxious not to put it in force save in the case of dire necessity. It had been said the Government were seeking to increase their authority. Those who were familiar with the history of the administration of the Government of India, would say there was no foundation for this charge. The Government of India had refused to the last moment to take this action and it was only when they were forced by circumstances of very cogent character that they undertook that legislation. All. One of their reasons was that they recognised that repressive measures alone could not be effective. To remove the cause of discontent the Government had recommended a changed constitution and change in the system of administration, and they all hoped that a measure would be shortly placed before Parliament. Anarchy and revolution were the greatest enemies of political advance, and for this reason they sought the support of the Council for this measure. With regard to the apprehension that the provisions of the Bill might be abused, he reminded the Council of the steps taken by the Government to reform these young revolutionaries. He hoped the members would give the Government credit for its efforts in that direction. It would be the earnest endeavour of the Government to continue that policy to lead young men into the right path and away from their criminal propensities. He assured the Council for the last time that the Government would make it their duty to see the Bill was not used in connection with political agitation, but only in connection with the suppression of this kind of crime, which they believed would be a great danger to the future of the country.

After the conclusion of Sir William Vincent's speech on the motion that the Bill to cope with anarchical and revolutionary crime as amended be passed, Mr. Patel moved an amendment that the Bill, as amended by the Council be republished. He said that the country ought to have sufficient time to consider the measure so that they may be in a better position to know what people really felt about it. Speaking on the merits of the Bill, Mr. Patel said the Government remained unbending as ever in total disregard or rather defiance of the unanimous protest of the entire Indian opinion, both in and outside the Council. They did all that was possible to have some of the amendments accepted in order to make the Bill less dangerous. The only thing that now remained was to enter the last protest against the passing of the Bill into law. He was not within of opinion that it was their competence to enact this law and it was not so free from doubt as the Law Member would have the Council to believe, and discussed Sections 65, 106 and 32 of the Government of India Act, 1915, to illustrate his points, and also referred to the discussion on the Amending Bill in the House of Lords in 1915, which was referred to a Joint Committee of both Houses. Mr. Patel then briefly dwelt on several parts of the Rowlatt Bills and said the evidence on which the Rowlatt Committee based their findings had not been supplied to the members of the Council and they were asked to accept those findings as correct. The text of the Bill, as introduced, was not submitted to the Secretary of State and his sanction was obtained to the introduction of some bill on the lines of the Rowlatt Committee's recommendations. He reiterated that the Bill went much beyond these recommendations in one very essential particular, namely, the addition of sections 124-A and 153-A I. P. C. to the schedule, while the Rowlatt Committee recommended that the schedule of the Criminal Law Amendment Act 1908, might be adopted. Further correspondence between the Government of India and the Secretary of State on the subject had been kept back from members of this Council. In his opinion the whole proceedings in connection with this Bill from the presentation of the so-called Select Committee's report were invalid and illegal. No ruling of His Excellency the President could legalise what was not otherwise legal.

H. E. the Viceroy:—Order, order. The Hon'ble Members has not to question the ruling of the Chair.

In conclusion, he said it was no wonder that those who moved liberty were prepared to disobey the laws of this character and submit to the penalty of such breaches. Passive resistance was the only last constitutional weapon of a despairing people and he warned the Government against the consequences of driving the peaceful and law-abiding people to resort to passive resistance.

The Hon'ble Mr. Surendra Nath Bannerjee speaking on the motion that the Rowlatt Bill be passed expressed his acknowledgment of the courtesy and attention he had received throughout the controversy from Sir William Vincent and Sir George Lowndes. He said that if the controversialists could be persuaded to act in that temper, human life and human affairs would bear a more pleasant aspect than at present. The Home Member invited Co-operation. He made bold to say that co-operation with the Government was the watchword of his party. Replying to Sir William Vincent that India had not developed responsibilities of civic life, he said it was a refection on a century of British Rule that the Government had to do so. He opposed the bill with regret and under a sense of overwhelming compulsion as a public duty which had to be performed. He thankfully acknowledged that the Government had made concessions, important from the Government's own point of view though they might not be so from the non-official point of view. But what had been done was not enough. That was the verdict of public opinion. The character of the Bill remained unaffected. The Executive complexion was its dominating feature and it overshadowed every other aspects of the bill which remained the same in principle and in its portion of judicial trial and executive exaltation. Public opinion was not satisfied and their opposition remained. The bill was really an executive order robed in the garb of legislation and in the words of an eminent jurist a lawless law. It was a glorified ordinance with a judicial colouring sometimes thinly sometimes thickly laid on. They could not see their way to be associated with the responsibility for such a measure. Responsibility meant power, and both went together. In the Imperial Council they had no power they might;

only influence and persuade, but they could not vote, though they hoped the foundations of the transition from influence into power had been will and truly in the scheme which he hoped would make an epoch in Indian history. Never was their impotency in the Council more strikingly demonstrated than in connection with the Bill under debate. Amendment after amendment was proposed and lost. Their united voice counted for nothing in Councils of the Government. Mr. Bannerjee pointedly referred to the defeat of his own amendment which did not seek to change the character of the Bill only to postpone it for a time. Continuing the speaker asked how they could be asked to take the responsibility for the measure. Technically it was a law, out to all intent and purposes it was an executive order and an ordinance. Mr. Bannerjee asked if it would not have been better for the Government to have frankly recognised it as such and to have taken upon itself the sole responsibility for the measure. If any case he maintained that the Bill should not go forth as having behind it the authority of the Indian Members of the Legislative Council who to a man were against it. There were 187 amendments. Yet some of them were such as might have been accepted without the character of the bill being in the slightest degree changed. The amendment for appeal which followed the Irish Crime Act, was rejected. The same fate awaited his own amendment asking that there should be no conviction except on an unanimous verdict of the judge of the court. The amendment asking that the accused persons should be represented by a pleader was also lost. There was a strong feeling about this matter in the country. Mr. Bannerjee said that he had personal experience of the difficulties of a man defending his own case. He was hauled up before a Magistrate who was now a personal friend of his and who sat not far from him in the Council (laughter.) He had no pleader and he floundered and blundered and was convicted. The case was taken to the High Court where the conviction was quashed. Lastly Mr. Patel had pressed hard elimination of sections 124-A and 153-A from the Bill and the amendment was lost. That would have an unfortunate impression in the country. There was general feeling that the Bill when it became law would cripple legitimate political activities, and cause stagnation of political life. The feeling might be well founded or ill founded, but it was there and the Government could not ignore it. The Government would have been well advised and would have lost nothing if those sections had been eliminated before the Bill. Proceeding Mr. Bannerjee said that their objection to that principle and policy of the bill must appeal to the instinct of every Englishman wedded to law and the reign of law. They objected to the supremacy of the executive authority and partial suppression of judicial procedure even in limited class of cases. They had sat at the feet of great English teachers and had learnt from them great constitutional principles and forms of judicial procedure which had made England what England was, and Englishmen must not complain if they [Indians] as their apt pupils adhered to them with resolutions and sought to defend those principles against encroachments even when initiated with the best of intentions. Mr. Bannerjee after passionately appealing to the principles of personal liberty said that they had been told that the opposition to the Bill argued their unfitness for responsible Government. To his mind it was just the other way and he asked the British officials to read their own history. Englishmen had strengthened and vitalised themselves for the great heritage of constitutional freedom which they were now enjoying. Indians were doing the same under their guidance and leadership, and were thus proving their capacity for responsible Government. Anarchists were only handfull and the speaker asked why the Government should make at departure from the ordinary law of the land against the protest of the whole community. Now that the Bill was about to become law, Mr. Bannerjee finally appealed to the Viceroy to withhold his assent to it until such time as it became absolutely necessary to extend it in any given area. He said much would be gained by such an act of forbearance.

The Council rose for lunch.

On the Council reassembling after lunch the Hon'ble Mr. V. S. Brinivasa Sastri continued the debate on the motion that the anarchical and revolutionary crimes bill be passed and said whatever this bill did not yet forbid men to cry when he was heard, and when they laid their last complaints he wished His Excellency would not exercise his privileges very rigorously and rule them out of order when they exceeded certain bounds, and he would try as far as he could to be brief and at the same time to the point. In the first place he wished to acknowledge heartily that both in the Select Committee and in the Council the Members of the Government who had taken part in this measure, had shown their (Indian) points of view great consideration and courtesy, but that done he must say the best part of their wishes still remained a mere wish, and the measure had run its preordained course. They had been accused of exaggerating the harmful effects of the Bill. He begged leave to say that as the Bill came to them originally they were fully justified in expressing the alarm that was felt abroad. It was only in the committee when they persuaded the members of the Government to put in a preamble and in various sections some words clearly indicating the scope of the measure the claim of home member came partially to be fulfilled. He said partially with regret. Let them examine one or two points. When they were considering the measure the other day it was conceded that the investigating authority should be under obligation to record the express finding of the question that the scheduled offence was really committed a connection with anarchical or revolutionary movement. They asked that a similar provision should be made in part one but the Government were unmoved. By resisting that demand and by their refusal to take away sections 124-A and 153-A from schedule, he thought that the Government had still laid themselves open to the criticism that the measure they were about to pass whatever the intentions of the Government might be, might at times be used to deal with ordinary political offences. On this point it seemed to him that it was fully open to the Government without violating the fundamental principles underlying the Bill to meet them and he regretted that the Government found themselves unable to do so. The history of legislation showed that when contentious bills came to be shaped the air was full of prognostication of catastrophe from those who opposed those bills, while those who defended them

were equally full of promises of the millennium to come. After events showed that neither the prognostications nor the promises came fully true. He hoped that this measure would not fulfill to all events all the prognostications given expression to here. No one would rejoice more than himself in that case, continuing Mr. Sastri said that they felt very strongly that the Bill was not now necessary was not now urgent; that it was inopportune and they believed it. The strength of their belief could not but be known to the Government. If it was necessary for the peace of Bengal and therefore for the peace or other provinces it was open to the Government with the knowledge they had to come with a measure conferring on them power to continue in custody the people they already held and to confine the people who were still at large against whom they possessed evidence. Instead a general measure causing the widest alarm was brought before them. Why was there this anxiety on the part of the Government when there was no special emergent need. It was just as well speaking solemn in this last hour that he should mention one or two things he had often heard. After referring to a paragraph in the "London Times" he said another cause which was put forward was that it was just as well that the Government were armed with this power before peace was signed, and fate of the Turkish Empire filled the hearts of Mahomedan community with dangerous discontent. Other people had said that when report of the Parliament on the reforms came out political discontent might take form which might not be grappled with successfully unless the Government had extraordinary power. Yet another reason was suggested and he might walk warily when he brought it to the notice of the Council. A little while ago his friend Babu Surendranath Banerjee made an appeal to the European Members of the Council and to the European community generally, and if he refrained from repeating the appeal it was not because he did not believe in it but because he wished for one moment to appeal to his friends on somewhat lower grounds. He asked them to remember this bill of downright coercion was not going to apply to them at all, unless some one member of their community out of his excessive zeal for love of liberty chose to cast his lot with the fortunes of the downtrodden people of India. So secure were they from the evil effects of this measure that it was proper for him to appeal to them for their sympathy and chivalry if not for their support. If they could not support them they should at least refrain from casting any insinuations as to their loyalty, to refrain from saying that Indians who opposed this measure, not that they were showing incapacity to govern themselves that was nothing were exhibiting criminal sympathy with the anarchists. Mr. Sastri then referred to a paragraph in the representation of the European Association which he characterised as a foul libel on the character and motives of those who opposed this Bill. He said that the Europeans in India were alarmed at the coming changes as they dreaded that the criminals of India might attack their strongholds. This was another of the reasons suggested to provide to the great armoury of Government this bill in advance of its time. In a few moments the Bill would be law but it did not end there. They had still the aftermath consequences of the law to them, consequences to the Government no less than to them.

The Hon'ble Mr. Shukul said that he fully realised the responsibility of his position as a representative of the Zymindars and considered it to be his duty to oppose the motion. The Bill was subversive of all principles of English Law. The unfortunate attitude of the official members has made people think that the Bill was a settled fact and it had been great disappointment to the people. The non-official members had asked for the rejection of the Bill, for its republication and had urged amendments without avail. Protest meetings had been held and passive resistance advocated by Mr. Gandhi. The verdict of the country condemned the measure. He read out an appeal from the non-official members of the Central Provinces Council and entered his emphatic protest against the Bill.

At this stage at about four o'clock Admiral Lord Jellicoe came and sat in the Viceregal Gallery.

Sir Verney Lovett speaking on the Rowlett Bill said with regard to the fear expressed about the danger that the active operation of the Bill would bring that he wished to point out that the tribunals by which the accused persons in certain contingencies would be tried would be tribunals of highest strength and authority. In considering the danger likely to arise in the case of Internes it was necessary to bear in mind that of 306 persons interned by the Government of Bengal, after careful investigation only six were recommended for release and under the provisions of the Bill nonofficials would be members of the investigating authority. He emphasised that particular precautions had been taken to prevent any mistakes occurring. The Act would not be brought in operation except for the gravest reasons. As an administrator of some experience he would say that should the need be imperative it would be unwise in the extreme. The anxiety and fears of the Hon'ble members he said were unjustified by facts or by probabilities.

Sir Verney then replied at great length to some arguments to show that the loyalty of India had not been attacked and emphasised that the object of the Bill was to save loyal Indians from predatory criminal operations of a section of their fellow countrymen. He reiterated and emphasised his assertion that never would British Government nor British people tolerate the existence of revolutionary outrages in any part of the country and would take drastic measures to prevent it. He had not much experience of Ireland but when he visited that country he did not observe similarity of conditions.

The Hon'ble Mr. M. N. Hogg speaking on Sir William Vincent motion said that when the Bill was first introduced he voted for Mr. Bannerjee's amendment not because he thought it was the ideal solution but because he thought the Government should make one more effort to secure the support of Mr. Bannerjee and his friends. That effort had been made and considerable and important modifications had been made in the Bill and he regretted that the Government's efforts to secure that support had not been successful. When the Bill returned from the select committee, and Mr. Surendranath Banerjee moved his amendment he listened carefully to the speeches but he could hear nothing in the nature of a promise that if the amendments were carried they would in the September meeting support the Bill. No undertaking was given that during the interval they would endeavour to educate public opinion. That being so he could not see what was to be gained by postponing the measure. He supported

the measure because he was satisfied that special measures were necessary to cope with anarchical and revolutionary crimes, because he was satisfied that no law abiding citizen whatever his political views had anything to fear from this measure. Referring to Mr. Sastri's observation about the paragraph in the representation of the European Association he said that he had not read that representation and therefore could not say how far it represented his views but he wished to point out that the paragraph said among those who opposed the Bill there might be some who sympathized with the anarchists. Mr. Sastri had complained of misrepresentation in this respect, but no misrepresentation could be more groundless than one made by the Hon'ble Member. He saw no connection between the coming political changes, and the passing of this measure which was designed to deal with men addicted to anarchical crimes, designed to protect India from their insidious doctrines, and teachings.

The Hon'ble Pandit Madan Mohan Malaviya speaking on the Rowlett Bill said that they now officially recognised that the Government must feel as if they had made all possible concessions in regard to the Bill. Though the speaker and others thought otherwise he said it was a matter of satisfaction that the Bill was limited to three years. Some other useful amendments also had been made, but they did not at all touch the principles of the Bill. They did not quarrel with statement of facts contained in the Rowlett report. Their difference was with regard to the recommendations. Proceeding Pandit Malaviya said that no English official could be more desirous than they were for the disappearance of anarchical crimes. Some of their finest young men had been drawn into revolutionary paths, and on a matter of that kind Pandit maintained no Englishman could be more anxious than an Indian. They were all agreed that revolutionary crimes had to be combated. The only difference lay in the method to be followed, and they insisted on judicial trial. Sir William Vincent had sermonised to them to do their duty courageously and realise their duty and realise their responsibility, they might be trusted to understand and realise their duty. The speaker then referred to the non-official support that was accorded to the Defence of India Bill. They were now happily in sight of peace, and did not desire to see the installation of Prussian militarism in some other way. Pandit proceeding referred to Indian help in the war and said that nobody could say that India had not done its duty in the war. It gave rise to a feeling that Indians must be treated better in the future and their hopes were of high order. After explaining the advent of the reform scheme Pandit drew attention to the resolution passed at the Bombay Special Congress for declaration of rights of liberty, the removal of the Defence of India Act, regulation 3 of 1918, Press Act, etc., and said that clearly showed that they Indians had hoped for substantial reforms, but where as they asked for bread they were now getting stone. They had asked for abolition of various repressive measures, but the Government of India had suddenly before peace was signed, introduced a Bill which he characterised as a compendium of repressive measures. The speaker next dwelt at great length on the conclusions of the Rowlett Report on which the Government had based the present legislation. He maintained that the report was not a complete statement, and did not take notice of the circumstances in Bengal and quite extracts from various statements in support of his contention.

While engaged in that task H. E. the President enquired of the speaker if he was speaking on Sir William Vincent motion or on Mr. Patel's amendment, or making a joint speech. If he was speaking merely on Mr. Patel's amendment the Viceroy said he would have to rule him out of order.

Pandit Malaviya said he was speaking on Sir William Vincent motion, and the amendment was not in the mind at all.

H. E. the president asked him to proceed. It was quarter to six. Pandit said he had no objection if the members wanted to leave for a few minutes.

H. E. the Viceroy said that was not necessary and added every member could leave whenever he liked.

Pandit Malaviya then proceeded and went on to show that it was greatly repressive measures in the past especially after partition of Bengal, that had helped the growth of revolutionary movement. If the Government relied again on repression that would not stand them in good stead always. Dealing with the Bill he said that they opposed it because it was wrong in procedure and substance, and excessively and unnecessarily drastic. Local Governments had abused similar powers given under the Defence of India Act etc, and they might abuse the power under the present bill in times of excitement. In conclusion Pandit Malaviya said that the Government had power, but it was not wise for them to disregard the feelings of those over whom providence had called them to rule.

Pandit Malaviya spoke for one hour and sixteen minutes.

Mr. Surma said that it was a time of sadness. He asked the Government to consider why had all non-official members agreed to protest against this legislation. The Rowlett Committee said that there was a revolutionary movement, and the ordinary legal machinery had broken down. He declined to accept their conclusion. He could not allow the Government at a time of peace to say that without extra ordinary powers they could not cope with an ordinary situation. The opposition of non-official members to this Bill rested on fundamental principles. If they were convinced of the necessity of the Bill they would have loyally co-operated with the Government but he considered it unnecessary.

Sir Dinshaw Wacha entirely agreed with what Mr. Bannerjee said he said that the entire enlightened intelligence of United India joined in condemning the measure. As a practical politician he saw its unwisdom and thought that the Government ought to have accepted Mr. Bannerjee's amendment for republication in its own interests as well as the interests of the people. He appealed to the Viceroy to withhold his assent.

Mr. Patel's amendment was put to the Council and lost by 35 votes.

Sir William Vincent winding up the debate strongly repudiated the charge that the Government had been callous to public opinion. On conclusion of Sir William Vincent's speech Mr. Patel rose to a point of order and said that the Bill could not be passed to-day because an

amendment was proposed. The Viceroy having ruled it out of order, Sir William Vincent's motion that anarchical and revolutionary crimes bill as amended be passed was put and agreed to. Division being called the Bill was declared passed by 35 to 20 votes.

The Council adjourned at 6-30 till to-morrow.

Mr. K. K. Chanda (Assam) said that in a few brief hours the measure would become the law of the land. They had fought the hardest but failed to confirm the British tone of justice owing to the organised opposition of officials whose forefathers laid their lives to inaugurate it. Their defeat was more glorious than victory and there and read the proceedings of the debate would realise that they were on the right and the Government on the wrong but on by means of constituted official majority, and they had the power to carry whatever they wanted. If the officials were left to themselves the voting would have been different, because he still believed that some of them at any rate would not have surrendered their freedom of thought. The measure passed to-day would become a permanent record of the confession of failure in the rule of India according to law. After a rule of one hundred and fifty years the Government confessed that they were unable to govern one of the greatest nations of the earth by law and they had recourse to lawless law. There could not be a stronger proof of the bankruptcy of bureaucratic statesmanship. He appealed to the Viceroy to withhold his assent.

Mr. Babay associated himself with the remarks of Mr. Bannerjee and emphasised the importance of how the law was to be administered. He hoped local Governments would administer law in a way as to inspire public confidence. He opposed the Bill.

The Maharaja of Cassimbazar said that there could not be any doubt that the Bill was a drastic measure, and could not see the wisdom of the policy which had inspired this legislation on the eve of the grant of responsible Government. The bill would give a blank cheque to the police and three fourths of the grievances of the people against the British Rule were connected with the treatment they received at the hands of the police. The bulk of non-official opposition was inspired by the dread of the police in no other part of the world such a bill would be wanted and even if passed would be so much dreaded.

Dr. Sapru said that His Excellency's name had for the last two years been associated with measures of reform and he was sorry that the name was going to be associated with the measure before the Council. The last 20 years had been a period of political legislation, but never during those twenty years had there been such a situation as was found in the present case. Both on the side of the Council people of all shades of political opinion and in their concern for the measure and why it was then that against the unanimous protest of the non-official members the officials had come together to pass his law. Were they to believe that the Government was wanting in the non-official members and parliament and judgment were concentrated on the ministerial benches. Every student of constitutional history and law knows how English law differed from continental law. In England the powers of the Executive in matters of arrest and detention were circumscribed and there in lay the peculiarity of the English law. If there was one thing which reconciled the people of India to British rule that was their faith in the rule of law which insured personal freedom. That rule of law this measure would impair and lead the people and the Government into danger. He knew that the home member has assured the Council that the measure would be applied only to anarchical and revolutionary crimes but the experience of the past had not been encouraging and people were justified in fighting a sky of unlimited powers being given to the Executive. The enactment of this measure would mean that the Government admits that the existing machinery of law had completely broken down. That was not so. And it would be dangerous to forearm the executive in anticipation of a danger. The proposed measure was extraordinary and uncalled for. The Home Member had admitted that repression alone cannot protect discontent from the body politic. That was so. No one knew what the reforms would be like and if they would be like those recommended by the Viceroy. And before those reforms it would not be judicious to arm the executive with extraordinary powers.

Madras Member Resigns.

At the conclusion of to-day's meeting of the Imperial Legislative Council when division on the motion to pass the Rowlett Bill was announced (20 against and 60 for the motion), and when the Bill was declared passed, Mr. B. N. Sarma (Elected member of Madras) handed in his resignation to His Excellency the Viceroy.

Hon'ble Mr. B. N. Sarma in resigning wrote as follows to H. E. the Viceroy:—

The passing of the Rowlett Bill in its present form at a time of peace is a dangerous violation of the fundamental principle of jurisprudence and the constitution a grave menace to the liberty of the subjects and perhaps marks the beginning of its end. It is with deep regret therefore that I beg to tender my resignation of the Membership of the Indian Legislative Council and beg that it may be accepted.

Ever and truly loyal.

I beg to Remain.

Sir,

Your most obedient servant.

(Sd) B. N. Sarma

Mr. Sarma leaves Delhi almost immediately.

Amendments to Excess Profits Duty Bill.

In connection with the Excess Profits Duty Bill notices of a number of amendments have been received. Sir James Meeson will move on the 19th (1) That in Clause 2 after the definition of business the following definition be inserted namely "Chief revenue authority means the

Board of Revenue or the Financial Commission in provinces where those authorities exist, and in any other case such authority as the Local Government may declare to be the Chief Revenue authority for the purposes of this Act (2) That in Clause 7 after the words "On the application" the words made in accordance with the provisions of section 11 (2) (b) be inserted. (3) That in subclause (1) of Clause 9 after the words "on the application", the words "made before the 30th June 1919" be inserted. (4) That clause 11 be renumbered as subclause (1) Clause 11. (5) That to Clause (1) of Clause 11 as renumbered, the following subclauses be added namely:—(2) At the time of furnishing such particulars such person shall (a) state the method which he desires to be adopted for the purpose of (1) ascertaining the profits of the business in the accounting period under Section 5 and (11) determining the standard profit under Section 6, and (b) make any application which he desires to make under section 7 for an allowance in the calculation of the amount of the excess profits duty. (3) Where any person fails without reasonable cause or excuse to comply with the provisions of sub section 2 (a) the Collector shall proceed to ascertain the profits of the accounting period, and to determine the standard profit by such method provided in this Act as he thinks fit.

Mr. Hogg will move:—That in Clause 18 (2) (c) after the word "ownership" the words "during any period which can be selected for the purpose of ascertaining standard profits or during any subsequent period prior to the commencement of this act" be inserted.

Mr. Ivengar will move:—(1) That in a Clause 4 for the words "fifty per cent" the words "thirty five per cent" be substituted. (2) That in schedule 1 after item 5 the following item be added: (6) Any business the income of which is derived from banking or money lending."

A Hotel Tragedy.

CALCUTTA, March 17.

A European woman, named Jeannette Murray, wife of Alexander Murray, said to have been employed until recently as an assistant in a jute mill, was found dead in bed at the Continental Hotel on Sunday afternoon in strange circumstances. It appears that a sweeper going to the bath-room noticed an offensive smell and saw the body lying on the bed. He informed the hotel management, who promptly notified the Police. On being questioned by the Police the husband, who was in the room at the time the discovery was made, stated that his wife died suddenly on Saturday evening. The body, which was already discoloured and showed signs of abrasions, was removed to the Morgue, where it was viewed by the Coroner, who ordered an inquest to be held on the 24th instant. In view of the reference of the husband regarding the matter, he was detained and presented to-day before Mr. Shaw, Deputy Commissioner, who released him on bail pending the inquest.

During the small hours of Sunday morning a fire broke out in a West Hill Calcutta rice mill owned by Messrs. M. A. Mamed Hussain & Co. The origin of the fire is not known. The fire was brought under control by a large number of people, who were attracted to the scene by the flying flames. The loss is estimated at about Rs. 3,000.

A political conference of Sikhs will be held in the Bredonagh Hall at Lahore, on the 30th instant, when members of the community from various places in the Province will come together to decide the question of starting a political organisation of their own. The Hon'ble Sirdar Bahadur Sardar Gajjan Singh will preside over the gathering.

The giant Handley-Page arrived at Lahore at 10 o'clock on Monday morning from Ambala and made several flights over the city. Large crowds gathered in the streets and all eyes were turned for the time towards the huge machine. The Handley-Page is at the aerodrome at the Lahore Cantonment.

The Burma Chamber of Commerce draws the attention of the Financial Commissioner to the serious annoyance and distress caused by the shortage of small change which cannot now be obtained even in the Post and Telegraph Offices, which shortage is hindering travel by rail and Tramways. It is causing injustice to the poor who are unable to cash notes except at a discount and may be productive of undesirable results if not promptly remedied.

The following press communiqué has been issued by the Punjab Government:—Among the recipients of grants sanctioned for the year 1918-1920 in favour of officials and ex-officials who have rendered military or political services of a distinguished and exceptional character in connection with the war are the heirs of the late-Sayad Nadir Hussain, Thakildar, who, as will be remembered, was murdered last year in Shahpur District while engaged in recruiting. A grant of 195 acres of land on lease grant terms in Lower Bar Doab Canal Colony had been made to his three sons jointly.

At a Conference held at Calcutta on Sunday under the auspices of the Bengal Provincial Conference Committee, a resolution was passed adopting the principle of passive resistance with a view to carrying on a steady and persistent protest against the Rowlett Bill and calling on the country to do likewise. A committee, consisting of Messrs. B. Chakravarty, C. R. Das, Fazul Huq, H. A. Dutt and I. B. Sen, has been appointed to suggest practical steps to carry the principles into execution.

A serious outbreak of fire was reported at the Union Jute Press Chittore on Saturday at 1-30 in the afternoon. The godown is situated at the northern end of the press premises with three to four others in close proximity, all stocked with jute. When the alarm of fire was given a general stampede of coolies took place. Some jumped from the ground floor windows while those above rushed down steps in a panic. It is reported that a child of one of the coolies is missing, and it is believed that he has been burned to death. After an hour the fire brigade got the fire under control. About four roofs fell in, and later a large portion of a wall collapsed. The press belongs to Babu Kishern Podder, who contributed sixty-five and half lakhs to the war loan. The damage is estimated at two and half lakhs.

చెన్నై నగరపాలకసంఘము.

(6)

చెన్నై నగరపాలకసంఘము నిన్న సా.సం.శాలము సమావేశమయ్యెను.

ప్రశ్నోత్తరములు.

మాండుకోడుయొక్క ఆసత్తు ప్రికరమున స్థితిని గూర్చి మా రంగాచార్యులు గారు చేసిన ప్రశ్నకు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచు దొంతనమువారి భవనమునండి మంరోవిగ్రహము కరకు రోడ్డు బాగుచేయుట కంటే మొదట రివక్ విగ్రహముకరకు రోడ్డు బాగుచేయుట గాని బాగించారని తెలుసుగుచుంచి పరిష్కరింపబడుచున్నది నేమిచేయుటకల్ల లాభములేదని అభ్యుత్తము నుడిచిరి.

ప్రాంత సమ్యక్త్వము

న. నుకొంతి జేకొదాకొ గారు (రెవ్యూ గా ప్రాంతం నె నీ యుద్ధాగ్ని లగు శత్రు గారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచు, సు వాంఛిత కలిగినకి తిరుగ ఎప్పుడు శత్రుగో చనినాల్చితే తెలియగలదు గాని తమ కేమియు తెలియదనిరి.

గవర్నరుగారికి విద్వాంసులవ్రతము

నామగతలెని యొక తీర్మానమును బి. బి. త్యాగరాజు శ్రేష్ఠి గారు తలపాదించినది తెలియజేసిరి.

ఈ తీర్మానమును తలపాదించుటకు పూర్వము ఇట్టి తీర్మానము నభివ్యక్తితో సంబంధము గలది కాదనియు, ఈ చట్టపు 76 వ క్షేత్ర ప్రకారము యితరవర్తకు ముందుగా కాల్పిత మనతో సంబంధించిన చర్యనే చేయవలెననియు రంగాచార్య గారు నుడిచిరి.

అభ్యుత్తమ లిందుకు తమ ప్రతిపక్షాలభావమును తెలియజేసిరి. సభతో సంబంధించిన చర్యనే మొదటిదశలో చేయును, ఇతరచర్యలను ముందుగా మొదటిదశకు చేరువేదనియు నభి ప్రకారమిరి.

త్యాగరాజు శ్రేష్ఠి గారు తీర్మానమును తలపాదించిన పిమ్మట దానికి తగ్గిరే తీర్మానమును ఎవరైన నుపపాదించ వచ్చుకగాని అంతకు పూర్వ మిట్టి తీర్మానము నుపపాదించ బూనుట తద్దకులకు విధియుగా నుండునని అభ్యుత్తమలిరి.

త్యాగరాజు శ్రేష్ఠి గారు తమ తీర్మానమును తలపాదించుచు, గవర్నరుగారు 29-వ కేసీ కల్లెనోవుచున్నాడు కాబట్టి యీ తీర్మానమును తలపాదించుటలో కాబట్టి యీ ముఖ్య పుస్తకము నుండుననియు, చెన్నై పులో నుద్వేషము ప్రాంత భవయనపుడు దానిని నివారించుటకు ప్రమాణ చాల శ్రద్ధతో పనిచేసి యొక పంథాను శేషునదినియు, విద్యార్థినును మై మిగుల శ్రద్ధ వహించి శ్రీమం బాగల మొదలైన నానిని స్థాపించెననియు శ్రీవారి రాజకీయాభిప్రాయములకును విద్వాంసుల చర్యలకును వివిధయయ సంబంధమును లేదనియు నుడిచిరి.

మహమ్మద్ ఉస్మాన్ సా హెలు గారు తీర్మానమును ననుమతించిరి.

ప్రస్తుతము సభ నిలుపు జేయుచుండలే ననియు, తిరుగ ఏప్రిల్ మాసపు మూడవవారములో సభ సమావేశము కావచ్చుననియు, యీ విషయమై యిప్పుడు దాలోచించవద్దనియు, తమకు గవర్నరుగారి నుదాత్తతయలయందు గౌరవము కలదనియు రామస్వామయ్యగారు నుడిచిరి.

మొక నిట్టి తీర్మానము మొదటి ఉపసంహారమునొంది నను అట్టి తీర్మానము తిరుగ ప్రతిపాదించబడుచు చున్నందుకు విచారించుచు, ఇట్టి విమర్శనానివారములలో కాల్పిత లేవన సభ్యులు జోక్యమును కలుగజేసుకొనిన యెడల వ్యవహారమును చేతుగనునని నిశ్చయించిరి.

ఈమధ్యమై భేదాభిప్రాయము విస్తారము కానున్నదనియు, కాబట్టి త్యాగరాజు శ్రేష్ఠి గారు తీర్మానమును తలపాదించుకొనినయెడల బాగుండు ననియు అభ్యుత్తము కలచా నిశ్చయించున శ్రేష్ఠి గారు తీర్మానమును ననుమతించియొనిరి.

సామ్రాజ్యపు పంటల దిగుమతి

లండన్, మార్చి 12:—రైస్ రైతల సంఘము వాటిలు తెలియబరచుచున్నాడు.—సామ్రాజ్యపు పంటలను రమ్యపులను దిగుమతి చేసికొనుట కేయదిన లై సెన్సు ఉద్దేశపుట బంగారమునకును, బంగారము కలిపియున్న వస్తువులకును ఆనకర్తలందు. తిన్నగ బ్యాంకు ఆఫ్ ఇంగ్లాండును కంపనుకునపుడు మాత్రము ఆనకర్తలందును. ప్రాంతీకమ హాపురసములు తప్పక కెక్కిన సారాయిలను ఇది వర్తింపదు.

శ్రీకృష్ణానమః:— నెల్లూరు రంగవాయులపేట జేస
స్థానము బ్రహ్మి కందాడై శ్రీమాన్ ఆచార్యులవారి మీద
మౌలా ప్రాస ధర్మరక్షణసభసమాయముతోటి 1^యయగుదిపాటి
శేరికటవలంతులు బి. ఎ. వియల్. గారు, 2 శే. వి. రాఘు
వాచార్యులు స్వీడరువారు వాడుటగా నిల్వబడి శ్రీ నెల్లూరు
జిల్లాలో త్తెట్టరువారి పుత్రువు సొంది శ్రీ జిల్లాపడ్డి కోట్టూర్
శేషం చాళులజేసినారు.

